An. et vol. XXVII 31 Decembris 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Sacra Consistoria, p. 457 - Litterae Decretales, p. 469 - Litterae Apostolicae, p. 480 - Epistolae, p. 483.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Bellunensis et Feltrensis. De finium mutatione, p. 487. II. Provisio ecclesiarum, p. 488 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio ecclesiarum, p. 488. II. Declaratio privilegii, p. 489 - *S. C. Rituum:* I. Decretum reassumptionis causae canonizationis B. Iosephi M. Pignatelli, p. 489. II. Decretum de virtutibus Venerabilis Viti Michaëlis di Netta, p. 491 - *S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus:* Decretum erectionis, p. 494.

Diarium Romanae Curiae: Udienza diplomatica - S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 495-504.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M • DCCCC • XXXV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVII, n. 14 - 31 Decembris 1935)

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM
(*diei 16 Decembris 1935*)

PAG.
I. Allocutio Ssmi Domini Nostri 457
II. Creatio et publicatio Patrum Cardinalium 459
III. Provisio Ecclesiarum 461

II

CONSISTORIUM PUBLICUM
(*diei 19 Decembris 1935*) 466

III

CONSISTORIUM SECRETUM
(*diei 19 Decembris 1935*)

I. Provisio Ecclesiarum 467
II. Oris aperitio et titulorum assignatio . . 468
III. Postulatio Palliorum 468

LITTERAE DECRETALES

Paraclitus Spiritus. - Beato Conrado a Parzham, ex Ordine Fratrum Minorum Capuccinorum, Sanctorum honores decernuntur. - *20 Maii 1934* 469

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Inter praecipua huius*. - S. R. E. Cardinalis S. Congregationis de Propaganda Fide pro tempore Praefectus in Magnum Cancellarium eligitur Pontificii Athenaei Urbani Fidei Propagandae. - *21 Septembris 1933* 480
II. *Romanorum Pontificum*. - Ordo Fratrum Poenitentiae de Iesu Nazareno ex integro supprimitur. - *20 Novembris 1935* 482

EPISTOLAE

I. *Non sine magna*. - Ad Emum P. D. Ioannem tit. S. Balbinae S. R. E. Presb. Cardinalem Verdier, Archiepiscopum Parisiensem, quem Legatum mittit ad primum Congressum catholicorum ex tota Cecoslovachiae Republica, Pragae cogendum. - *20 Iunii 1935* 483
II. *Haud ita pridem*. - Ad Excmum P. D. Petrum di Maria, Archiepiscopum tit. Iconiensem Pontificio Solio adstantem, hactenus Nuntium Apostolicum in Helvetia, cuius merita operamque commendat. - *10 Augusti 1935* 436

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Bellunensis et Feltrensis*. - Decretum de finium dioecesium mutatione. - *6 Iulii 1935* 487
II. Provisio Ecclesiarum 488

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 488
II. Declaratio privilegii pro Sodalibus Piae Unionis Cleri a Missionibus. - *6 Decembris 1935* 489

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Romana*. - Decretum reassumptionis causae canonizationis B. Iosephi Mariae Pignatelli, Sacerdotis professi Societatis Iesu. - *19 Iunii 1935* 489
II. *Tropien. seu Nucerina Paganorum*. - Decretum in causa beatificationis et canonizationis Venerabilis Servi Dei Viti Michaëlis Di Netta, Sacerdotis professi Congregationis Ssmi Redemptoris. - *7 Iulii 1935* 491

SACRA CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

Decretum. Collegium Internationale Angelicum de Urbe, Ordinis Praedicatorum, canonice erigitur. - *18 Iulii 1935* . . 494

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 495
II. Sacra Congregazione dei Riti: *Antepreparatorie* e *Preparatoria* 496
III. Segreteria di Stato: *Nomine* e *Onorificenze* 496
IV. Necrologio 504

An. et Vol. XXVII 31 Decembris 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria secunda, die XVI Decembris anno MDCCCCXXXV, in Palatio Apostolico Vaticano fuit *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur:

I. – ALLOCUTIO SSMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES

Graves equidem, postremi huius temporis decursu, amplissimum Collegium vestrum iacturas fecit; praeclarorum dicimus virorum iacturas, quos heic, vobis coram, etsi presse, commemoratos volumus. Hos inter desideratissimos conlegas vestros, duos nominatim maerenti animo dicendo attingimus, Petrum nempe Gasparri ac Franciscum Ehrle S. R. E. Cardinales. Alter enim, ut nostis, non modo in Latinae Ecclesiae concinnando perficiendoque Iuris Canonici Codice, et in Orientalis Ecclesiae eiusdem generis documento apparando, tot tantosque exanclavit labores, sed per diuturnum etiam aetatis suae spatium, tam sollertem Nobis adiutricem operam navavit, in expediendis praesertim publicis Apostolicae Sedis negotiis, ut et gratum animum Nostrum sibi omnino devinciret, et omnium hominum admirationem commoveret. Cum altero autem, divinis aeque atque pro-

fanis disciplinis eruditissimo, iamdudum studiorum causa consuetudineque vitae ita coniungebamur, ut eum hoc etiam nomine haberemus carissimum. Quibus in praesens Dilectus Frater Noster adiicitur, Cardinalis nempe Michaël Lega, qui hoc ipso mane ad caelestia gaudia evolavit.

At postquam haec, quodam ex caritatis officio, dolenti animo diximus, nolumus vos, in praesens, multis remorari verbis, quamvis nec laeta nec tristia desint, de quibus loquamur. Laeta dicimus, ut frequentissimae illae fuere pientissimaeque celebrationes, quae Lapurdi praesertim et in Bonaërensi urbe, ac mox Clevelandiae, Interamnae, Pragae, Labaci ac Limae — ut ceteras praetermittamus — ingenti cum hominum concursu habitae sunt, praeeuntibus porro in exemplum et sacrorum Antistitibus et Civitatum magistratibus atque primoribus. Sed nec tristia, uti diximus, desunt, quae paternum animum Nostrum summa aegritudine oppleant; ut ea potissimum quae in Russiarum regionibus et in Foederatis Mexici Civitatibus eveniunt, et nonnulla etiam, quae in Germania contingunt.

At ne ultra, maestis huiusmodi de rebus disserendo, procedamus, ad bellicas nominatim contentiones quod attinet, quae Europam non modo et Africam, sed universum etiam terrarum orbem tam diuturna anxitudine sollicitant, ea de causa suademur, quod, in tanta eventuum hominumque incertitudine, periculum subest ne verba Nostra, quaecumque eadem sint, vel non recte omnino intellegantur, vel in contrariam sententiam detorqueantur.

Ceterum, quae, pro veritate, iustitia caritateque, hac super causa, aeque a Nobis recteque expeti poterant, ea non semel, animum aperiendo Nostrum, patefecimus; ac novimus fuisse ea, quae, occasione data, protulimus, per publica diurna acta tam late pervulgata, ut in communem eorum omnium notitiam pervenire possent, qui non modo percuperent veritatem, sed eam etiam a Nobis et sincera mente et summa cum diligentia anquirerent.

Quod quidem iis praecipue admonitum esto, qui passim adhuc mirari ac vel offendi videantur, quasi Nos divinitus commisso Nobis magisterio non satis iam fecerimus.

Hoc autem edicere numquam pro opportunitate praetermisimus, neque in posterum pratermissuri sumus — idque iterum, antequam alloquendi finem faciamus, sollemniter asseveratum volumus — Nos nimirum pacem cum iustitia, veritate caritateque coniunctam omnibus, ubicumque sint « hominibus bonae voluntatis » (Luc., II, 14) et optare vehementer, et pro viribus conciliare, et a Deo Optimo Maximo incensa efflagitare prece.

II. – CREATIO ET PUBLICATIO PATRUM CARDINALIUM

Iam eo deveniamus ut lectissimos viros viginti in amplissimum ordinem vestrum cooptemus, qui vel in episcopali gerendo munere, vel in obeundis legationibus gravissimisque Romanae Curiae muneribus, vel in diuturnis denique ad maiorem Dei gloriam exanclandis laboribus, optime de re catholica meriti sunt.

Hi sunt autem:

Fridericus Tedeschini, Archiepiscopus tit. Naupactensis et Apostolicus in Hispania Nuntius; atque Carolus Salotti, Archiepiscopus tit. Philippopolitanus in Thracia et Sacrae Congregationis Fidei Propagandae a secretis; quos quidem S. R. E. Presb. Cardinales creavimus et in pectore reservavimus in Consistorio habito die decima tertia mensis Martii, anno millesimo nongentesimo tricesimo tertio;

Ignatius Gabriel Tappouni, Patriarcha Syrorum Antiochenus;

Henricus Sibilia, Archiepiscopus tit. Sidetanus et Apostolicus in Austria Nuntius;

Franciscus Marmaggi, Archiepiscopus tit. Hadrianopolitanus in Haemimonto et Apostolicus in Polonia Nuntius;

Aloysius Maglione, Archiepiscopus tit. Caesariensis in Palaestina, et Apostolicus in Gallia Nuntius;

Carolus Cremonesi, Archiepiscopus tit. Nicomediensis, ac Pontificiis largitionibus Praepositus;

Henricus Maria Alfredus Baudrillart, Archiepiscopus tit. Melitenaeus et catholici Parisiensis Instituti Rector;

Emmanuel Caelestinus Suhard, Archiepiscopus Rhemensis;

Carolus Kaspar, Archiepiscopus Pragensis;

Iacobus Aloysius Copello, Archiepiscopus Bonaërensis;

Isidorus Goma et Tomas, Archiepiscopus Toletanus;

Camillus Caccia Dominioni, Pontificiis admissionibus Praepositus;

Nicolaus Canali, Supremae S. Officii Congregationis Adsessor;

Dominicus Jorio, Sacri Consilii Sacramentorum disciplinae praepositi a secretis;

Vincentius La Puma, Sacrae Religiosorum Congregationis a secretis;

Fridericus Cattani Amadori, iudex sacrarum cognitionum idemque Signaturae Apostolicae a secretis;

Maximus Massimi, Auditorum Tribunalis S. R. Rotae Decanus;

Dominicus Mariani, Administrationis bonorum Apostolicae Sedis a secretis;

Petrus Boetto, sacerdos e Societate Iesu.

Quid vobis videtur?

Itaque auctoritate omnipotentis Dei, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, publicamus S. R. E. Presbyteros Cardinales:

Fridericum Tedeschini et
Carolum Salotti.

Creamus praeterea et publicamus S. R. E. Cardinales

Ex Ordine Presbyterorum:

Ignatium Gabrielem Tappouni,
Henricum Sibilia,
Franciscum Marmaggi,
Aloysium Maglione,
Carolum Cremonesi,
Henricum Mariam Alfredum Baudrillart,
Emmanuelem Caelestinum Suhard,

Carolum Kaspar,
Iacobum Aloysium Copello,
Isidorum Goma et Tomas;

Ex Ordine Diaconorum:

Camillum Caccia Dominioni,
Nicolaum Canali,
Dominicum Jo io,
Vincentium La Puma,
Fridericum Cattani Amadori,
Maximum Massimi,
Dominicum Mariani,
Petrum Boetto.

Cum dispensationibus derogationibus et clausulis necessariis et opportunis. In nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Restat ut, Ecclesiis suo viduatis pastore prospicientes, Episcoporum Ordinem suppleamus.

III. – PROVISIO ECCLESIARUM

Deinde Ssmus sequentium Ecclesiarum propositionem peragere dignatus est, nimirum:

Patriarchali Ecclesiae Venetiarum praefecit Exc. P. D. Adeodatum Ioannem Piazza, hactenus Archiepiscopum Beneventanum.

Metropolitanae Ecclesiae Burdigalensi Exc. P. D. Mauritium Feltin, hactenus Archiepiscopum Senonensem.

Metropolitanae Ecclesiae Curitybensi Exc. P. R. Eusebium Atticum da Rocha, hactenus Episcopum Cafaelandensem.

Cathedrali Ecclesiae Cafaelandensi Exc. P. D. Henricum Mourao, hactenus Episcopum Campositanum.

Cathedrali Ecclesiae Campositanae Exc. P. D. Octavianum Pereira de Albuquerque, hactenus Archiepiscopum Sancti Ludovici de Maragnano.

Cathedrali Ecclesiae Neritonensi Exc. P. D. Nicolaum Colangelo, hactenus Episcopum Oppidensem.

Cathedrali Ecclesiae Gallipolitanae R. D. Nicolaum Margiotta, Protonotarium Apostolicum *ad instar Participantium* et Canonicum Theologum Capituli Cathedralis Cavensis.

Cathedrali Ecclesiae Helenensi R. D. Iosephum Gilmore, eiusdem dioecesis Cancellarium.

Cathedrali Ecclesiae Carpensi R. P. Carolum de Ferrari, sodalem Congregationis Presbyterorum a Sanctis Stigmatibus D. N. Iesu Christi.

Cathedrali Ecclesiae Harlemensi R. D. Ioannem Petrum Huibers, parochum in civitate Hoorn, eiusdem dioecesis.

Titulari episcopali Ecclesiae Thermensi R. D. Angelum Ielmini, quem constituit Administratorem Apostolicum Ecclesiae Luganensis.

Titulari episcopali Ecclesiae Margensi R. D. Franciscum Sonik, Capituli Cathedralis Kielcensis canonicum, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Augustini Losiński, Episcopi Kielcensis.

Titulari episcopali Ecclesiae Messeniensi R. D. Hectorem Castelli, Protonotarium Apostolicum *de numero Participantium*.

Insuper alios per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites publicavit, videlicet:

ARCHIEPISCOPOS:

Dercensem, Henricum Montalbetti, Coadiutorem cum iure futurae successionis Exc. P. D. Caelestini Endrici, Archiepiscopi Tridentini.

Soteropolitanum, Ioannem Franciscum Braga, iam Archiepiscopum Curitybensem.

Reginatensem, Petrum Monaham, iam Episcopum Calgariensem.

Myrensem, Carolum Serena, Nuntium Apostolicum in Columbia.

Sardianum, Antoninum Arata, Nuntium Apostolicum in Lettonia atque Estonia.

Rhusiensem, Ioannem de Iong, Coadiutorem cum iure futurae successionis Exc. P. D. Ioannis Henrici Gerardi Iansen Archiepiscopi Ultraiectensis.

Aeginensem, Xaverium Ritter, Nuntium Apostolicum in Cecoslovachia.

Compostellanum, Thomam Muñiz Pablos, iam Episcopum Pampilonensem.

Iustinianensem, Ioannem Panico, Delegatum Apostolicum in Australia.

Sergiopolitanum, Adulphum Alexandrum Nouel, iam Archiepiscopum Sancti Dominici.

Sancti Dominici, Richardum Pittini.

EPISCOPOS:

Pyrgensem, Ioannem Baptistam Mauritium Amoudru.

Voncariensem, Leonem Klerlein, primum Vicarium Apostolicum de Kroonstad.

Antiphellitanum, Ioannem Mariam Aubin, Vicarium Apostolicum insularum Salomonicarum Meridionalium.

Sebastopolitanum in Armenia, Iacobum Dey, Ordinarium Militarem in Britannia.

Tiniensem, Iosephum Philippe, Coadiutorem cum iure successionis, qui iam successit, bo. me. Petri Nommesch, Episcopi Luxemburgensis.

Tirasonensem, Nicanorem Mutiloa, iam Episcopum Hieropolitanum.

Oxomensem, Thomam Gutierrez Diez.

Mindoniensem, Beniaminum De Arriba Castro.

Almeriensem, Didacum Ventaja Milán.

Cauriensem, Franciscum Barbado Viejo.

Anglonensem-Tursiensem, Laurentium Iacobum Inglese, iam Episcopum Candiensem.

Andriensem, Paulum Rostagno.

Alatrinum, Eduardum Facchini.

Nolanum, Michaëlem Raphaëlem Camerlengo.

Arycandensem, Annuntiatum Serafini, Auxiliarem Exc. P. D. Francisci Alberti, Archiepiscopi de Plata.

Nisenum in Lycia, Thomam Mc Laughlin, Auxiliarem Exc. P. D. Thomae Iosephi Walsh, Episcopi Novarcensis.

Seniensem, cum administratione perpetua dioecesis Modrussensis, Victorem Burić.

Lingonensem, Georgium Choquet.

Bellicensem, Amadaeum Maisonobe.

Montis Albani, Eliam Durand.

Ambianensem, Lucianum Martin.

de Santos, Paulum Tarsensem Campos.

Barrensem, Rodulphum de Oliveira Penna.

Cuschensem, Philippum Iacobum Hermosa y Sarmiento.

Maceratensem et Tolentinum, Dominicum Argnani, iam Episcopum Conversanensem.

Polystyliensem, Philippum Côté, primum Vicarium Apostolicum de Süchow.

Pertusensem, Georgium Haezaert, primum Vicarium Apostolicum de Katanga Septentrionali.

Anemurensem, Othonem Raible, Vicarium Apostolicum Kimberliensem in Australia Occidentali.

Ariassensem, Leontium Fernandez Galilea, Vicarium Apostolicum de Fernando Poo.

Etennensem, Franciscum Xaverium Ford, primum Vicarium Apostolicum de Kaying.

Elatensem, Rogerium Beaussart, Auxiliarem Emi P. D. Ioannis S. R. E. Cardinalis Verdier, Archiepiscopi Parisiensis.

Abulensem, Sanctum Moro Briz.

Terulensem, Anselmum Polanco.

Rossensem, Patritium Casey.

Berolinensem, Conradum von Preysing, iam Episcopum Eistettensem.

Melensem, Georgium Leech, Auxiliarem bo. me. Philippi Mac Devitt, Episcopi Harrisburgensis.

Ionopolitanum, Eugenium Mariam Le Fer de la Motte, iam Episcopum Nannetensem.

Comanensem in Armenia, Franciscum Agagianian.

Manizalensem, Aloisium Concha.

Cibyratensem, Albertum Mariam Fuchs, Auxiliarem Exc. P. D. Francisci Bornewasser, Episcopi Trevirensis.

Moguntinum, Albertum Stohr.

Omahensem, Iacobum Hugonem Ryan, iam Episcopum Modrenum.

Cymaeum, Petrum Ireton, Coadiutorem cum iure futurae successionis Exc. P. D. Andreae Iacobi Aloisii Brennan, Episcopi Richmondiensis.

Palentinum, Emmanuelem Gonzalez y Garcia, iam Episcopum Malacitanum.

Malacitanum, Balbinum Santos Olivera.

Menevensem, Michaëlem Mc Grath.

Fargensem, Aloisium Muench.

Hephaestiensem, Pium Giardina, Auxiliarem Exc. P. D. Angeli Paino, Archiepiscopi Messanensis.

Veliciensem, Iosephum Kolb, Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis Iacobi de Hauck, Archiepiscopi Bambergensis.

Dauliensem, Guillelmum Henricum Mellon, Coadiutorem cum iure futurae successionis Exc. P. D. Iacobi Mac Carthy, Episcopi Gallovidiensis.

Pampilonensem, Marcellinum Olaechea Loizaga.

Rhosiensem, Henricum Ritter.

Conversanensem, Gregorium Falconieri.

Areopolitanum, Michaëlem Keyes, iam Episcopum Savannensem.

Caxiensem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Barea.

Arenensem, Aloisium Antonium de Almeida, iam Episcopum Brigantiensem.

Melphictensem, Iuvenacensem et Terlitiensem, Achillem Salvucci.

Hieropolitanum, Raphaëlem Hayes, iam Episcopum Helenensem.

Rhesainensem, Iosephum Gjonali, iam Episcopum Sappensem.

Eistettensem, Michaëlem Rackl.

Euroeensem in Epiro, Florentinum Asensio Barroso, Administratorem Apostolicum Barbastrensem.

Basilinopolitanum, Alexandrum Poncet, primum Vicarium Apostolicum insularum Wallis et Futuna.

Belensem, Iosephum Alves Martins, iam Episcopum Sancti Iacobi Capitis Viridis.

Sancti Iacobi Capitis Viridis, Ioachimum Raphaëlem d'Assunção, iam Episcopum Augustanum et Praelatum *nullius* Mozambicensem.

Marianopolitanum et Marquettensem, Iosephum Plagens, iam Episcopum Rhodiapolitanum.

Savannensem, Geraldum O'Hara, iam Episcopum Heliopolitanum in Phoenicia.

Centumfocensem, Eduardum Martinez Dalmau.

Chrysopolitanum, in Macedonia, Aloisium de Courréges d'Uston, Auxiliarem Exc. P. D. Iulii Saliège, Archiepiscopi Tolosani.

de Shillong, Stephanum Ferrando, iam Episcopum Krishnagarensem.

Paraetoniensem, Franciscum Person, Vicarium Apostolicum a Litore Eburneo.

PRAELATOS:

Sanctae Luciae, Antonium Mantiero, Episcopum Pactensem, propter praelaturae unionem in personam cum dioecesi Pactensi.

Iuruensem, Henricum Ritter, Episcopum Rhosiensem.

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, die 19 Decembris anni 1935, in Basilica Vaticana, publicum fuit Consistorium, in quo Sanctissimus D. N. Pius Pp. XI sollemniter imposuit Galerum rubrum Pontificalem Emis et Revmis DD. Cardinalibus:

Carolo Salotti,

Ignatio Gabrieli Tappouni,

Carolo Cremonesi,

Henrico Mariae Alfredo Baudrillart,

Emmanueli Caelestino Suhard,

Carolo Kaspar,

Iacobo Aloysio Copello,

Isidoro Goma y Tomas,

Camillo Caccia Dominioni,

Nicolao Canali,

Dominico Iorio,

Vincentio La Puma,

Friderico Cattani Amadori,

Maximo Massimi,

Dominico Mariani,

Petro Boetto.

Interim per Advocatum Sacri Consistorii, Christophorum Astorri, peroratio fiebat Causae Servi Dei Fr. Ioannis Baptistae a sancto Michaële Archangelo, Sacerdotis professi e Congregatione Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. Iesu Christi.

III

CONSISTORIUM SECRETUM

Publico peracto Consistorio, habitum est in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani *Consistorium secretum*, in quo, postquam Beatissimus Pater os supradictis novis Cardinalibus, ut de more, clausisset, Revmi Cardinales Laurenti, Diaconus Sanctae Mariae Scalaris, et Verde, Diaconus Sanctae Mariae in Cosmedin, optaverunt ad Ordinem presbyteralem; quam optionem Sanctissimus benigno favore prosequens elevavit pro hac vice diaconias Sanctae Mariae Scalaris et Sanctae Mariae in Cosmedin in titulos presbyterales.

Deinde Ssmus sequentes proposuit Ecclesias.

I. – PROVISIO ECCLESIARUM

Metropolitanae Ecclesiae Sancti Ludovici de Maragnano praefecit Exc. P. D. Carolum Carmelum de Vasconcellos Mottas, hactenus episcopum titularem Algizensem.

Titulari archiepiscopali Ecclesiae Nicomediensi R. D. Iosephum Migone. Cubicularium Secretum de numero Participantium Ssmi Domini Nostri Papae.

Cathedrali Ecclesiae Harrisburgensi Exc. P. D. Georgium Leech, hactenus Episcopum titularem Melensem.

Cathedrali Ecclesiae Calgariensi R. D. Franciscum Carroll, Vicarium Generalem archidioecesis Torontinae.

Cathedrali Ecclesiae de Bomfim, noviter erectae, R. D. Hugonem Bressane de Araujo, canonicum parochum ecclesiae cathedralis Campaniensis in Brasilia.

Cathedrali Ecclesiae Mossorensi, nuper erectae, R. D. Iacobum de Barros Camara, Rectorem Seminarii Florianopolitani.

Titulari episcopali Ecclesiae Helensi R. D. Hugonem Aloisium Lamb, Cancellarium archidioecesis Philadelphiensis, quem constituit Auxiliarem Emi P. D. Dionysii S. R. E. Cardinalis Dougherty, Archiepiscopi Philadelphiensis.

II. – ORIS APERITIO ET TITULORUM ASSIGNATIO

Post haec Beatissimus Pater os aperuit novensilibus Cardinalibus, ut in Consistoriis, Congregationibus, aliisve functionibus cardinalitiis suas valeant proferre sententias, eisque tradidit anulos, singulisque assignavit:

Carolo Salotti, *Titulum Sancti Bartholomaei in Insula.*

Ignatio Gabrieli Tappouni, *Titulum Sanctorum XII Apostolorum.*

Carolo Cremonesi, *Titulum Sancti Laurentii in Lucina.*

Henrico Mariae Alfredo Baudrillart, *Titulum Sancti Bernardi ad Thermas.*

Emmanueli Caelestino Suhard, *Titulum Sancti Honuphrii in Ianiculo.*

Carolo Kaspar, *Titulum Sancti Vitalis.*

Iacobo Aloysio Copello, *Titulum Sancti Hieronymi Illyricorum.*

Isidoro Goma y Tomas, *Titulum Sancti Petri in Monte Aureo.*

Camillo Caccia Dominioni, *Diaconiam Sanctae Mariae in Domnica.*

Nicolao Canali, *Diaconiam Sancti Nicolai in Carcere Tulliano.*

Dominico Iorio, *Diaconiam Sancti Apollinaris.*

Vincentio La Puma, *Diaconiam Ss. Cosmae et Damiani.*

Friderico Cattani Amadori, *Diaconiam Sanctae Mariae in Aquiro.*

Maximo Massimi, *Diaconiam Sanctae Mariae in Porticu.*

Dominico Mariani, *Diaconiam Sancti Caesarei in Palatio.*

Petro Boetto, *Diaconiam Sancti Angeli in Foro Piscario.*

III. – POSTULATIO PALLIORUM

Deinde personaliter institit pro Pallio Antistes datus Patriarchali Ecclesiae Venetiarum. Per procuratores vero postulatio facta est pro Ecclesiis metropolitanis; *Perthensi* (per successionem), *Reginatensi*, *Compostellana*, *Parahybensi* (per successionem), *Burdigalensi*, *Curitybensi*, *Sancti Ludovici de Maragnano*, itemque pro Ecclesia archiepiscopali *Sancti Dominici.*

LITTERAE DECRETALES

BEATO CONRADO A PARZHAM, EX ORDINE FRATRUM MINORUM CAPUCCINORUM, SANCTORUM HONORES DECERNUNTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Paraclitus Spiritus, quem humilium pauperumque patrem in sacris hisce Pentecostes sollemniis christifideles adprecantur, inter innumera quae hominibus dat dona, peculiare illud hodie dilargiri dignatus est, ut Nos nempe, Ipsius ope virtuteque suffulti, pro vicaria qua fungimur Christi potestate, novum ad Deum deprecatorem novumque sanctitudinis magnificum militanti Ecclesiae exemplar proponeremus, pauperem et humilem Dei Servum, verum divi Francisci Assisiensis asseclam et sectatorem, Beatum, dicimus, Conradum a Parzham, seraphici Capulatorum Ordinis sodalem. Litterarum Ille plane rudis, pusillus ac despectus, in humillimo sui conventus ianitoris munere, quo sanctissime per quadraginta duos annos est functus, praeclarum effatum illud « Ama nesciri et pro nihilo reputari » suum faciens, non magna loquens, sed sanctae vitae exemplis Christum Crucifixum luculenter praedicans, immensum sibi aeternae pondus gloriae comparavit et non patriam tantummodo, sed totam illustrat Ecclesiam, caelestibusque cumulat beneficiis et gratiis.

Ortus est ille in praedio quodam apud *Parzham* oppidum, in paroecia *Weng*, dioecesis Passaviensis, anno millesimo octingentesimo duodevicesimo, die mensis Decembris vicesima secunda, Bartholomaeo Birndorfer et Gertrude Niedermayer parentibus, fortunae bonis et christianae pietatis laude praestantibus. Eodem die sacri baptismatis undis in S. Wolfgangi ecclesia, indito Ioannis nomine, ablutus fuit. Egregie ipse, nonus inter Liberos, a parentibus institutus fuit: ii namque apprime curaverunt ut ille iam a tenellis annis in catholicae fidei dogmatibus institueretur eumque ad religionis et virtutum cultum non verbis tantum, sed maxime exemplis alliciebant. Vix litterarum rudimentis imbutus, agricolarum laboribus in paterno praedio una cum fratribus vacare coepit. Mirum iam tum in eo pietatis studium elucebat; nam, neque labore ob longum iter, neque ieiunio, neque pluvio caelo deterritus, summo mane ecclesiam longe sitam adibat, ibique saepe saepius ad ianuam nondum fidelibus patentem genibus nixus

orabat. Angelica praeditus modestia et ardenti erga Deum et Beatissimam Virginem Mariam amore abreptus, aequalium consuetudinem ad id unice quaerebat, ut eos ad Rosarii decades secum recitandas invitaret, quas ipse, etiam inter agrorum labores, coronam precatoriam numquam manu dimittens, assidue iterabat. Solitudinis sectator eximius, vanum hominum commercium studiose vitabat, dimissisque oculis semper incedebat hanc suescens salutationem salutantibus reddere: *Laudetur Iesus Christus*. Quae quidem praeclara animi pietas, ceteris christianis virtutibus sociata, in eo cum aetate percrescebat; idque sane evincitur etiam ex pluribus ab ipso peractis ad mariana sanctuaria peregrinationibus, e frequentia, qua sacramenta et divina officia adibat, ex assidue celebratis Sodalitiis, quibus nomen dederat, quaeque ipsum confratrem piissimum habere gloriabantur, Tertio potissimum Divi Francisci Ordine, in quem tanto ipse devinciebatur amore, ut eius primus franciscalis halitus haud dubie viam ipsi percurrendam designaverit. Parentibus orbatus, perfectioris vitae cupidus, patrimonio abdicare, atque unum Deum sibi in haereditatem eligere eiusque famulatui sese addicere statuit atque ut in aliquo religioso ordine sacerdotio initiaretur operam dedit. Frustra tamen: sive enim ob ingenii tarditatem, sive potius ob nimis provectam aetatem litterarum studiis parum idoneus visus est. Quod non sine quadam animi perturbatione ferens, numquam tamen spem abiecit in humiliori condicione posse Deo se inservire. Consiliis itaque conscientiae suae moderatoris, qui piissimus erat ac prudentissimus, adhaerens, in Ordinem Franciscalium Capulatorum, qui ob vitae severitatem admodum sibi placeret, ut benigne a superioribus laicus reciperetur humiliter petiit et obtinuit. Fratribus igitur et sororibus relictis, et sua patrimonii parte inter pauperes et coemeterium *de Weng* divisa, septembri mense, anno millesimo octingentesimo undequinquagesimo, in coenobio S. Annae in oppido *Altötting*, ad probandatum, quem vocant, ineundum exceptus est et fratri ostiario auxiliaris destinatus. Viginti vero post menses in conventum de *Burghausem* se transferre iussus est, ut ibi infirmis fratribus deserviret. Non multo post in coenobium loci *Laufen* ad *Salzach*, ad tirones instituendos destinatum, missus, magna cum animi laetitia, die decima septima mensis septembris, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo primo, religiosum habitum induit, Conradi a Parzham nomine assumpto, et tyrocinium inchoavit. Quo expleto, die quarta octobris mensis, insequenti anno solemnia vota nuncupavit ac paulo post provinciae Bavaricae moderatores, quibus iam innotuerant Servi Dei virtutes, prudentia potissimum, patientia, caritas et urbanitas, in S. Annae coenobium, quod supra memoravimus, illum arcessiri iusserunt, ut ostiarii munere perfungeretur, quod quidem, in illa urbe, in quam

plurima quotannis peregrinantium millia a Bavaria, Germania, Austria aliisque regionibus ad Deiparam Virginem, prodigiosam loci patronam, venerandam convenire solent, etsi humile, perdifficile tamen erat et gravissimum, atque omnino singularem prudentiam, patientiam et caritatem expostulabat. At frater Conradus per quadraginta et ultra annorum spatium summopere aptum ad munus illud se ostendit, et in ipso obeundo admirabili perfunctus est apostolatu exempli, docuitque quomodo humilis etiam et modestissima vitae ratio egregie valeat ad excelsae virtutis adeptionem, si, Dei voluntate sibi unice proposita, suae quisque condicionis munia perfecte servare nitatur. Semper ipse sibimetipsi constans, in labore impiger, pauper ipse erga pauperes largus, in peregrinis excipiendis promptus, neminem dimittere solebat, nisi prius christianum solatium verbis aptis attulisset, illis praecipue, quos divino quodam afflatu culpis contaminatos, vel domesticis excruciatos calamitatibus esse cognoverat; materna caritate recreabat famelicos, pueros, peregrinantes, egentes operarios et alios ad portam petentes cibum et potum; nemini dans repulsam, omnibus quavis causa ad coenobium accedentibus servire satagebat. Simplex insuper in vivendo, parcus in cibis sumendis, taciturnus, et in loquendo prudentissimus, hilaris semper, pius, devotus et ferventissimus in precibus Deo fundendis: erga moderatores suos obedientissimus, peculiari obsequio sacerdotes prosequebatur. Sui Ordinis regulas adamussim observabat, ita ut, licet plurimis officii sui occupationibus distentus, a communibus, quos vocant, coenobii actibus, numquam abfuerit.

Amore, quo in saeculo vivens in sanctissimam Eucharistiam et Deiparam Virginem flagrare consuevit, vehementius in religione aestuabat, et peculiari affectu Iesu Christi Crucifixi Passionem excolebat; quod quidem plane deprehenditur ex his verbis, in quadam ad sororem epistula conscriptis: *Satis est oculos in Crucem convertere, ut omnia mihi prospere eveniant*, atque ex hoc responso, cuidam fratri infirmis addicto, quondam dato, qui ipsum intuitus frigore rigentem, eum invitavit, ut se prope focum calefaceret: *En*, inquit Dei Servus, *focus meus*, et digito Crucifixi imaginem a pariete pendentem ostendit. Item exclamare saepe solebat: *Pati est diligere; diligere autem est vivere.* Nihil ergo est mirum quod frater Conradus, Christi Domini cruciatus continuo prae oculis habens, non laborem tantum et difficultates suo muneri inhaerentes, simultates, iniustitias et offensiones, verum etiam dolores physicos, quibus ob non bonam valetudinem, qua a primo usque tempore initae religiosae vitae laborabat, obnoxius fuit, patientissime toleravit.

Omnes christianas virtutes, ita Dei Servus excoluit ut ab usque primis sui officii annis maximam omnium sibi admirationem conciliaverit et

unanimi populi voce sanctus appellaretur. Nec caelestium charismatum ubertas ipsi defuisse narratur: prophetiae enim, cordium scrutationis, lacrimarum et ecstasum donis claruisse dicitur; peccatorum quoque ad bonam frugem conversionem a miserentissimo Deo suis precibus et aliquando uno tantum oculorum aspectu obtinuit.

Ita usque ad quintum supra septuagesimum aetatis suae annum sanctissimam Dei famulus vitam duxerat, cum, debilitate iam corporis laborans, medio mense aprili, anno millesimo octingentesimo quarto et nonagesimo, letali morbo correptus est; qui triduo tantum duravit. Extrema Ecclesiae sacramenta a praesule domus invitatus suscepit libentissime, maxima potissimum pietate miraque cum placitis divinis conformitate; dolores autem morbi silentio ac patientissime ferebat; ne momento quidem ab eliciendis fidei, spei et caritatis, nec non fortitudinis et praeclarae humilitatis actibus cessavit. Sed ipso mortis die unum contigit quod mire confirmaret quanta in eo fuerit obedientiae perfectio: audito namque repente campanulae sonitu, illico, collectis viribus, surrexit infirmus, quasi accurrere vellet ad ostium, prouti tamdiu consueverat, aperiendum. At, deficiente statim anhelitu, humi corruit, unde sustulerunt eum sodales ut iterum in lectulo ponerent. Post quae iniit tandem agonem extremum, atque serenus quidem et hilaris, crucifixum prae manibus gerens et osculans, defixis in caelum oculis, die vicesima prima Aprilis mensis piissime in Domino obdormivit.

Postridie cadaver in ecclesiam S. Annae delatum, in sacello B. Virgini Perdolenti dicato expositum est; ad illud autem invisendum ingens confluxit ex omni ordine populus, ut membra rigentia tangerent, ut vestium lacinias, si forte daretur, sibi auferrent. Absolutis exequiis, quibus quamplurimi, etiam advenae, viri sanctitate permoti, adstiterunt, cadaver permagna pompa ad commune Capulatorum sepulcrum delatum est, ibique conditum. Ex quo tandem ut digniorem haberet locum, post octo et decem annos exhumatum in praefatum S. Annae templum delatum est.

Dei Servi sanctimoniae fama, quam iam inde ab adulescentia sibi conciliaverat quaeque ad extremam usque senectam et mortem perseveravit, minime desivit post eius obitum, invaluit immo et increbuit, atque extra fines civitatis et dioecesis Passaviensis diffusa est, eo vel magis quod prodigia non pauca, ipsius patrocinio invocato, ab omnipotenti Deo patrata dicerentur. Quare ab Episcopo Passaviensi processus, informativus quem vocant, super Servi Dei vita, virtutibus, miraculis et sanctitatis fama adornatus est; quo absoluto et ad Sacram Rituum Congregationem transmisso, omnibus de iure servatis, Nos Ipsi die duodetrigesima mensis Maii, anno millesimo nongentesimo quarto et vigesimo introductionis causae Com-

missionem manu Nostra signavimus. Apostolico itaque processu rite confecto, anno millesimo nongentesimo duodetrigesimo, quintadecima die Augusti mensis, de Famuli Dei virtutum heroicitate solemne ediximus decretum. Agitata dein quaestione de duobus miraculis, quae a Deo patrata ferebantur per Venerabilis Conradi a Parzham intercessionem, omnibus severissimo iudicio perpensis, Nosmetipsi die quinta et vigesima Maii mensis, anno millesimo nongentesimo trigesimo, solemniter sancivimus: *Constare de duobus propositis miraculis:* scilicet de primo: *Instantaneae perfectaeque sanationis Cunegundis Aepfelbacher ab ulcere magno, inveterato, varicoso, incurabili;* et de altero: *Instantaneae perfectaeque sanationis puellae quadrimulae Elisae Erl ab impotentia standi et ambulandi, parta ab atonia musculari congenita seu a morbo « Oppenheim », qui in subiecto a rachitide florida affecto patuit.* Post haec unum supererat discutiendum dubium, an, stante approbatione virtutum et duorum miraculorum, *tuto* procedi posset ad solemnem Venerabilis Servi Dei beatificationem. Cum itaque in generalibus coram Nobis habitis comitiis, cl. m. Andrea Cardinale Frühwirth, causae Relatore seu Ponente, adstantes omnes tum Patres Cardinales S. Rituum Congregationi praepositi, tum eiusdem Congregationis Officiales et Consultores in affirmativam sententiam unanimiter convenissent, Nos, biduo post, die nempe quinta Iunii mensis, memoriae Bonifacii Martyris, magni Germaniae Apostoli, dicata, incruento Sacrificio prius a Nobis litato, coram dilecto Filio Nostro Camillo S. R. E. Cardinale Laurenti, SS. Rituum Congregationis Praefecto, et praefato Andrea Cardinale Frühwirth, nec non dilecto filio Alfonso Carinci, eiusdem S. Congregationis a Secretis, et venerabili nunc fratre Carolo Salotti, Archiepiscopo titulari Philippopolitano in Thracia, tum Fidei Promotore generali, Nostram edidimus sententiam: *Tuto*, videlicet, *procedi posse ad sollemnem Venerabilis Servi Dei Conradi a Parzham beatificationem.* Cuius quidem sollemnia, universa exultante Franciscalium Familia, in Basilica Vaticana die quintadecima eiusdem mensis Iunii, eodem anno, celebrata sunt.

Post indultam vero Beato Conrado venerationem, quum mirae eius intercessione sanationes a Deo patratae dicerentur, a dilecto filio Raphaële a Vallefinaria, Ordinis Capulatorum Postulatore generali vigilantissimo, enixae Nobis oblatae sunt preces, ut causa ad eiusdem Beati canonizationem obtinendam reassumi posset; et Nos decima die decembris mensis, eodem anno, causae reassumptionis Commissionem manu propria signavimus.

Duae igitur prodigiosae sanationes ab ipso Postulatore propositae sunt, quarum altera in Augustana Vindelicorum, altera in Oenipontana dioecesi evenisse ferebantur.

Prima sanatio Mariam, Martini et Mariae Zech filiam, respicit. Cum illa anno millesimo nongentesimo undetrigesimo, aetatis suae vigesimo secundo, Martio mense exeunte, in silva prope Badernam in Vindelicis, suum nativum oppidum, una cum parentibus ad pinorum truncos iampridem exsectos in plaustrum congerendos operam daret, truncus quinque fere metra longus in eius dexteram manum incidens, eam violento geminoque ictu percussit. Manus ipsa magis in horas intumescebat et acerrimos puellae afferebat dolores. Per quatuor fere menses frustra a medicis curata est; immo phlogosis brachium totum invaserat; digiti manus torpere coeperunt et febris iam alta quotidie aderat, ita ut in Vincentinum Augustae nosocomium aegrotam recipi necesse fuerit. Ibi, curationibus non obstantibus, Augusto mense dolores in laevum quoque genu descendunt; cumque infirma gradiendi impos evasisset, in lectulo iacere usque ad kalendas Octobres iussa est. Mox crus totum gypseis fasciolis cingitur, et Decembri mense magnum ligneumque fulcrum cruri aptatur. Post haec chirurgica opera intercurrunt tum appendicis tum tonsillarum, quae Maria eodem mense subiit.

In vigilia Nativitatis Domini, facultate a medicis obtenta, domum rediit ut ibi ad duas hebdomadas maneret. Hoc vero tempore accidit ut quadam die in dexterum latus ipsa caderet infirmamque manum et brachium solo illideret. Cum igitur in nosocomium aegrota rediisset, medici curantes morbum non parum increvisse invenerunt et de brachii amputatione loqui coeperunt. Quod quidem omnino necessarium duxerunt, cum in aegrotum brachium rursus infirma collapsa esset, phlogosis quam maxime adaucta, et gangrenae discrimen undique immineret; ad diem autem quartamdecimam Augusti mensis actio haec chirurgica indicta fuit.

Aegrota vero brachii amputationem vehementer pertimescens, de piissimae matronae consilio, sacras novendiales preces ad Beatum Conradum a Parzham, tota in eius opem ad sanationem obtinendam confisa, inchoavit et reliquiam in gypseum brachiale induxit. Quo novenario durante, cruciatus augentur et morbus in pessum crescit; at ultimo die, ad tertiam decimam nempe Augusti mensis, aegrota circa horam quartam et semis expergefacta, se prorsus sanam sensit, adeo ut e lecto surgens se lavare ac detergere, se comere, manu quidem dextera, valeret atque, cruribus a fulcris liberatis, expedite ambulare absque ullo vel minimo dolore, in oratorium laeta descendere, Sacro interesse ac demum in cubiculum reverti, comedere et bibere suaviter, quod iamdudum experta non erat. Circa meridiem etiam chirurgus arcessitus Mariam plene sanatam invenit; et radiographicae imagines perfectam sanationem confirmant.

Prodigiosa altera sanatio Oenipontana in urbe contigit. Augusta Schein-

dle, Iosephi et Annae Eichler filia, primo vere anni millesimi nongentesimi duodetrigesimi, octo et decem annos nata, pituitario morbo non levi correpta est, qui vulgo *influentia* vocatur. In nosocomium, cui *Kettenbrucke* nomen, missa, ibi usque ad fere totum Augustum mensem moram duxit. Cum vero paulum convaluisset, domum rediit; ibique graves hemophtises passa est, et certa in ea pulmonaris tuberculosis signa a curantibus medicis reperta sunt. Quamobrem, infirmitate ingravescente, Iunio mense exeunte anni millesimi nongentesimi trigesimi, puella nosocomium *Hochzirl* ingressa, in quo tres fere menses commorata, cunctis frustra adhibitis medicamentis, denuo in *Kettenbrucke* nosocomium mittitur; ubi tamen tubercularis morbus peius in dies corruit.

Cum igitur spes omnis recuperandae salutis per humanas artes undique dilapsa fuisset, Beati Conradi a Parzham patrocinium enixe invocare suasa est; ac proinde in eius honorem novendiales preces tum ab aegrota tum ab eius parentibus fervide peractae sunt et Beati reliquiae infirmae allatae, quas illa nunquam a suo latere disiunxit. In hoc sacri novenarii cursu nova sanationis lux affulgere visa est ob superadditi morbi renalis solutionem; sed postridie tubercularis aegritudinis vices in peius ruebant, spes vero et fiducia, patris potissimum, per miraculum sanationem obtinendi in dies augebat. Die autem vigesima septima Novembris mensis, Missarum solemniis interesse voluit in nosocomii sacello, quo fuit in grabato advecta; Missae Sacrificio inchoato, Augusta cunctos a se dolores recessisse, consecrationis vero tempore perfectam valetudinem recuperasse illico animadvertit; Sacram Synaxim recepit; post Missam e lectica exsurgens huc illuc discurrere coepit, adstantibus omnibus stupore affectis plenae valetudinis signa ostendit. Medicus ipse nosocomio praefectus paulo post puellam inspexit, quam sanatam primus recognovit, atque tertia post prodigium die amplissimum de hac re testimonium scriptum edere non dubitavit.

De utraque itaque sanatione in episcopalibus Curiis Augustana et Oenipontana peractis apostolica auctoritate inquisitionibus, tres magnae notae periti a Sacra Rituum Congregatione adlecti, omnibus singulatim et una simul stricte perpensis, absque ulla haesitatione suum ediderunt iudicium tum de morborum, quibus Maria Zech et Augusta Scheidle laborabant, gravitate et insanabilitate, saltem in instanti, tum de subita perfectaque sanatione ad Beati Conradi invocationem praeter naturae leges obtenta. Districta itaque ad iuris tramitem in triplici iudicii sede disceptatione praehabita, Nos tandem, divini consilii lumine implorato, die quarta et vicesima praeteriti mensis Februarii rite decrevimus: *Constare de duobus miraculis a Deo per Beati Conradi a Parzham intercessionem patratis*, nempe, *de instantanea perfectaque sanatione tum Mariae Zech ab osteoarthrite tubercu-*

lari post-traumatica artus superioris dexteri; tum Augustae Scheidle a gravi tuberculosi pulmonari cum metastasi meningo-radiculari.

Deinceps, quod ex iuris praescripto reliquum erat, in generalibus comitiis coram Nobis triduo post habitis dilectus filius Noster Alexander S. R. E. Cardinalis Verde, causae huius Ponens seu Relator, discutiendum dubium proposuit: An, stante duorum miraculorum approbatione, post indultam Beato Conrado a Parzham venerationem *tuto* procedi posset ad sollemnem ipsius canonizationem. Cum vero adstantes omnes tum Consultores, tum Officiales Praelati, tum Cardinales Patres, Sacrorum Rituum Congregationi praepositi, in affirmativam sententiam concorditer concesserint, Nos tamen ut Nostrum supremum proferremus iudicium proximas kalendas Martias selegimus; qua die coram praefato Cardinale Alexandro Verde, Camillo Cardinale Laurenti, S. Rituum Congregationis Praefecto, nec non Alfonso Carinci, eiusdem Congregationis a Secretis, et Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, salutari Hostia prius litata, sollemniter pronunciavimus: *Tuto procedi posse ad Beati Conradi a Parzham canonizationem.*

Quibus omnibus rite peractis, ut in re tam gravi constitutus sapientissime a Praedecessoribus Nostris servaretur ordo, venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales prius apud Nos ad diem quintam eiusdem mensis in Consistorium secretum convocavimus. In quo dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti de vita, virtutibus et miraculis tum Beati Conradi a Parzham, tum Beati Ioseph Benedicti Cottolengo, Confessoris Sacerdotis, Parvae Domus a Divina Providentia fundatoris, tum Beatae Teresiae Margaritae Redi a Sacro Corde Iesu, virginis, monialis Carmelitarum Discalceatorum, brevem habuit sermonem et acta recensuit, quae in singulis eorumdem Beatorum causis beatificationis et canonizationis Sacra Rituum Congregatio, accurato praevio examine adprobaverat. Qua relatione expleta, Patres Cardinales suam Nobis de illis causis sententiam aperuerunt et Nos una voce ad earum legitimam absolutionem hortati sunt. Paulo post Consistorium *publicum* celebratum est, in quo pro Beatis illis praeclare peroraverunt Consistorialis Aulae Advocati, ex quibus dilectus filius Augustinus Schmidt de Beato Conrado a Parzham elogium texuit, et pro eius canonizatione de more institit. Nos autem Beatos illos sanctitatis diademate decorare summopere exoptare diximus; in re tamen tam gravi id non antea decreturos esse fassi sumus, quam Consistorium *semipublicum*, quod vocatur, indiceretur, in quo iterum Purpurati Patres, atque venerabiles fratres Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi et Abbates, qui propius adessent, suam Nobis possent mentem aperire. Illos igitur in consueta aedium Vaticanarum aula die duodecima Martii mensis apud Nos convocavimus, eosque antea allocuti, uniuscuius-

que suffragium exquisivimus. Ipsi vero, re penitus cognita tum ex iis quae in superiori Consistorio publico gesta fuerant, tum ex commentariis de Beatorum illorum vita, virtutibus et miraculis, nec non de omnibus actis in eorumdem Beatorum canonizationis causis, quorum exemplaria unicuique eorum transmitti iussimus, in eamdem sententiam de Beatis illis ad Caelitum honores provehendis unanimiter convenerunt. De qua re Nos valde laetati sumus eo quia ex hac honoris amplificatione, tribus istis Beatis decernenda, non parum militans Ecclesia spiritualis utilitatis esset perceptura. Quamobrem ad sacras id genus caeremonias ad Sancti Petri in Vaticano peragendas diem certam statuimus; canonizationi autem Beati Conradi a Parzham hodiernam diem diximus, vicesimam mensis Maii, festum nempe Pentecostes; atque interea adstantes omnes adhortati sumus, ut hoc voluntatis Nostrae propositum suppliciter Deo commendare ne intermitterent.

De quibus omnibus ut acta iuridica conficerent, adstantibus Protonotariis Apostolicis mandavimus.

Cum autem haec faustissima dies illuxit, saeculari et regulari clero, Romanae Curiae Praesulibus et Officialibus, Abbatibus, Episcopis, Archiepiscopis et Patriarchis, amplissimo S. R. E. Cardinalium Collegio supplicationis ritu praeeuntibus, Vaticanam Basilicam, splendido apparatu ornatam, et maxima tum fidelium qui Romam undique, e Germania praecipue convenerant, tum Capulatorum Ordinis sodalium stipatam frequentia, Nos solemni pompa ingressi sumus, atque sanctissimae Eucharistiae Sacramento devotissime prius adorato, ad Nostram perreximus Cathedram, ibique sedimus.

Tum dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrae Rituum Congregationis Praefectus et canonizationi huic praepositus, perorante dilecto filio Augusto Milani, Sacri Consistorii advocato, *instanter* Nobis vota detulit Sacrorum Antistitum et Franciscalium Capulatorum Ordinis, ut Nos Beatum Conradum a Parzham Sanctorum numero accenseremus. Quod cum iterum ac tertio, *instantius* nempe et *instantissime*, idem Cardinalis, per eundem consistorialis Aulae Advocatum, postulaverit, invocato prius Beatissimae Mariae Virginis et omnium Sanctorum praesidio, et deinceps Spiritus Paracliti luminis gratia ferventius implorata, ex Divi Petri Cathedra, Nos, supremus catholicae Ecclesiae Magister, sollemniter pronunciavimus:

« Ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae et christianae religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium

Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio, Beatum Conradum a Parzham Sanctum esse decernimus et definimus, ac Sanctorum catalogo adscribimus; statuentes ab Ecclesia universali eius memoria quolibet anno, die natalis illius, nempe die vigesima prima Aprilis, inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti ».

Qua canonizationis formula a Nobis edita, precibus annuentes praefati Augusti Milani, Cardinalis Procuratoris nomine porrectis, Decretales hasce sub plumbo Litteras confici expedirique iussimus et de ipsa canonizatione publicum instrumentum Protonotariis Apostolicis exarandum mandavimus. Gratiis deinceps omnipotenti Deo ob tantum beneficium una cum adstante clero et populo rite persolutis et primum novensilis Sancti patrocinio invocato, ad aram maximam accessimus, incruentum Sacrificium oblaturi. Post autem evangelicam lectionem, quotquot aderant homilia allocuti sumus, in qua, breve eiusdem Sancti elogium texentes, praecipuas eius virtutes altius commemorare et ad imitandum proponere voluimus, quas ille per totam vitae semitam et in humillimo quidem ianitoris munere obeundo, ad evangelicam usque perfectionem exercuit: *virginalem*, inquimus, *castimoniam, qua animus exornatus per exilem sui corporis formam angelico nitore radiabatur, atque arcanas caeli pulchritudines exprimere ac veluti repercutere videbatur; christianam eius humilitatem, qua ductus atque compulsus, illud Iesu Christi hortamentum in cotidianum usum miro quodam modo reduxit: « Discite a me, quia mitis sum et humilis corde et invenietis requiem animabus vestris »: ac praeterea geminam eius Dei proximorumque caritatem, qua incensus hoc potissimum in deliciis habebat, ut nimirum interdiu noctuque ad Augusti Sacramenti aram se provolveret, flagrantissima ex animo vota precesque effundens; atque varia perpetuaque, ob sui muneris perfunctionem, rerum vicissitudine distractus atque distentus, arctissime nihilosecius cum Deo cotidie iungebatur; itemque, quotiens pro condicionis suae adiunctis poterat, totiens, peculiari ea suavis animi sui industria, in animarum salute procuranda elaborabat.*

Qua homilia a Nobis habita, apostolicam benedictionem et plenariam admissorum indulgentiam cunctis adstantibus peramanter impertiti sumus, ac, favente Deo, pontificale Sacrum persolvimus.

Praeclara itaque per hasce Nostras Litteras Sancti Conradi a Parzham, novi seraphici Capulatorum Ordinis sideris splendidissimi et nobilis Germanicae nationis decoris fulgidissimi, consecrata memoria, omnibus mature perpensis quae inspicienda erant, certa scientia, apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula quae supra memoravimus iterum confirma-

mus, roboramus atque statuimus, decernimus, universaeque Ecclesiae Catholicae denunciamus. Mandamus insuper ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero Decretales has Litteras Nostras definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti et voluntatis Nostrae infringere, vel eis ausu temerario contraire vel attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die vicesima mensis Maii, in Festo Pentecostes, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego Ianuarius Episcopus Ostiensis et Albanensis Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Decanus Sacri Collegii.

✠ Ego Michaël Episcopus Tusculanus Cardinalis Lega.

✠ Ego Donatus Episcopus Sabinensis et Mandelensis Card. Sbarretti.

✠ Ego Fr. Thomas Pius Ord. Praed. Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis Boggiani, Cancellarius S. R. E.

✠ Ego Aloisius Episcopus Praenestinus Cardinalis Sincero.

✠ Ego Henricus Episcopus Veliternus Cardinalis Gasparri.

Ego Caietanus tit. S. Agathae Gothorum Presbyter Cardinalis Bisleti.

Ego Aloisius tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Capotosti, Datarius.

Ego Laurentius tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lauri, Maior Poenitentiarius.

Ego Fr. Alexius Henricus M., O. S. M., tituli S. Susannae Presbyter Cardinalis Lépicier.

Ego Eugenius tituli SS. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis Pacelli.

Ego FRANCISCUS tituli S. Mariae Novae Presbyter Cardinalis MARCHETTI SELVAGGIANI.

Ego Fr. RAPHAËL CAROLUS tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis ROSSI.

Ego IULIUS tituli S. Mariae supra Minervam Presbyter Cardinalis SERAFINI.

Ego ANGELUS MARIA tituli S. Mariae de Victoria Presbyter Card. DOLCI.

Ego PETRUS tituli S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI BIONDI.

Ego CAMILLUS S. Mariae Scalaris Protodiaconus Cardinalis LAURENTI.

Ego ALEXANDER S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis VERDE.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

C. Card. LAURENTI
S. R. C. Praefectus.

Ioseph Wilpert, *Collegii Protonot. Apostolicorum Decanus.*
Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*

Georgius Stara Tedde, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*

EXPEDITA
ex Arce Gandulphi, die trigesima mensis Augusti, anno quartodecimo
Alfridus Marini, *Plumbator.*

Angelus Pericoli, *Scriptor Apostolicus.*

Reg. in Canc. Ap., vol. LI, n. 71. - Al. Trussardi, *a tabulario.*

LITTERAE APOSTOLICAE

I

S. R. E. CARDINALIS S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE PRO TEMPORE PRAEFECTUS IN MAGNUM CANCELLARIUM ELIGITUR PONTIFICII ATHENAEI URBANI FIDEI PROPAGANDAE.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter praecipua huius Almae Urbis Athenaea, in quibus iuvenes in spem Ecclesiae succrescentes sacris imbuuntur disciplinis ut animarum spirituali bono aptius inde providere valeant, Pontificium illud Athenaeum est adnumerandum quod rec. me. Decessor Noster Urbanus PP. VIII, una cum Collegio, quod a suo ipsius nomine appellavit, anno MDCXXVII constituit, ut inibi ex omnibus orbis terrarum partibus, in quibus vel Evangelii lumen nondum plene affulsisset, vel haeresis aut schisma praevaluisset, vel catholica hyerarchia nondum esset constituta, Clerici exciperentur qui, prope Divi Petri Cathedram, tanta

fierent pietate divites, tam copiosa et sana instruerentur doctrina, ut, Sacerdotio aucti, Catholicam Fidem evangelizantes, eam opere, scriptis, ipsius vitae holocausto, si opus esset, tueri, conservare, propagare valerent. Huius autem Athenaei Scholae tribus his saeculis tam felix Dei gratia et Praedecessorum Nostrorum cura incrementum habuerunt, ut magna nunc multitudo alumnorum ex variis Collegiis, Religiosisque Familiis, praesertim Missionariis, etiam Ecclesiae Orientalis, maximo cum fructu, illas frequentent. Quibus scholis laeto quidem animo comperimus nuper adiunctum fuisse etiam *Institutum Missionale*, quod vocant, Athenaei Urbani proprium omnino et peculiare, in quo futuri Evangelii praecones ea omnia, quae speciali modo, sive theoretice, sive practice, ad missiones pertineant, apte addiscant quo celerius et efficacius D. N. Iesu Christi Regnum ubique terrarum dilatare valeant. Nil mirum igitur si praedictum Urbanum Collegium, eidemque coniunctum Athenaeum, quorum utrumque tam de Ecclesia bene est meritum, sicut omnibus Romanis Pontificibus Decessoribus Nostris maxime cordi fuerunt, ita peculiari modo sint Nobis, Quibus Summi Dei benignitas concessit ut novam eorundem salubriorem et ampliorem in Ianiculo monte, iussu Nostro excitatam sedem, magni animi gaudio, Praesentes inauguraremus. Nunc autem ut eiusdem Athenaei tam Theologica quam Philosophica Facultas necnon Institutum Missionale, quod diximus, editae a Nobis Constitutionis Apostolicae *Deus scientiarum Dominus* praescriptionibus magis magisque obtemperent, preces Nobis adhibitae sunt, ut, sicut aliis huius Almae Urbis Pontificiis Universitatibus, Facultatibus, Institutis, Magnum Cancellarium praefecimus, nunc etiam Urbano Propagandae Fidei Athenaeo praeficiamus. Quibus votis Nos ultro libenterque concedere decrevimus ut novum benevolentiae Nostrae pignus ipsi Athenaeo tribuamus, certa spe freti ut idem, novo auctum decore, uberiores doctrinae fructus magis magisque in dies edat et maiora, opitulante Deo, incrementa in posterum suscipiat. Quare, praesentium Litterarum tenore, motu proprio, certa scientia atque matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine decernimus ut S. R. E. Cardinalis Sacrae Congregationis Fidei Propagandae pro tempore Praefectus praedicti Athenaei Urbani Propagandae Fidei *Magnus Cancellarius* ad normam Nostrae Constitutionis *Deus scientiarum Dominus*, quam diximus, iam nunc atque in posterum sit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI mensis Septembris, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri decimosecundo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

ORDO FRATRUM POENITENTIAE DE IESU NAZARENO EX INTEGRO SUPPRIMITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Romanorum Pontificum vestigiis inhaerentes, supremi nostri Apostolatus officium, inter alia ducimus, maximam adhibere curam ut sodales religiosi cuiuscumque Ordinis vel Congregationis, divinae gratiae vocationis digne respondentes, monita, praecepta, legesque propriorum Institutorum, tamquam servi apprime fideles, custodiant; et ita consolationem et reparationem aliquam Christo Iesu Domino Nostro offerant pro infinitis offensionibus et negligentiis quibus homines ineffabilem Eius dilectionem rependunt. Inter ceteros fundatores Ordinum qui praeteritis temporibus floruerunt in Ecclesia Dei, postremus fuit Servus Dei Iohannes Alphonsus Varela y Losada, qui medio saeculo decimoctavo Salmanticae Ordinem instituit « Fratrum Poenitentiae de Iesu Nazareno », cuius membra vulgo « Scalzetti » nuncupantur, approbationemque retulit a Pio VI per Breve Apostolicum « Ex debito pastoralis officii » die 21 m. Martii a. 1784 cum privilegiis Ordinis Franciscalis. Ex proprio Ordinis instituto, Fratres sine intermissione vitae eremiticae, precationi et poenitentiae pro animarum salute incumbere debebant. Quamvis autem ab initio fructus salutares afferret Ordo, processu tamen temporum ob penuriam alumnorum, et ob alias graves causas, vita religiosa haud leve detrimentum passa est. Pluribus vere ab annis Apostolica Sedes, materna caritate, viros scientia et virtutibus eximios, variis vicibus miserat ad abusus atque incommoda tollenda, quae praesertim oriebantur ex nimia facilitate in recipiendis novis alumnis et novitiis, nec non in promovendis haud idoneis ad maiores Ordines; sed perdurantibus adhuc regiminis et gubernii defectibus novam postremo tempore mandavimus accuratiorem fieri visitationem. Qua expleta, necessarium ducimus, aegro quidem animo, Ordinem ipsum Fratrum Poenitentiae supprimere et extinguere. Sacra igitur audita Congregatione Religiosorum Sodalium negotiis praeposita, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, hisce litteris ea quae sequuntur decernere statuimus, videlicet: Ordinem Fratrum Poenitentiae de Iesu Nazareno, a Servo Dei Iohanne Alphonso Varela fundatum et a Pio VI approbatum, ex nunc de iure supprimimus atque extinguimus, eundemque suppressum et extinctum declaramus, omnesque eiusdem socios votis, sive solemnibus sive simplicibus obstrictos, dispensamus, et

eosdem de facto dispensatos habere volumus. Omnes reliquos aspirantes, postulantes, novitios, si qui habeantur, ad suas domus remittimus, interdicta omnibus delatione habitus eiusdem Ordinis suppressi. Omnes domus, residentiae, ceteraque bona extincti Ordinis, ad S. Sedem deferantur, quae ad normam cann. 493-494 I. C. disponet. Ordinarii locorum, capta domorum et bonorum possessione, nomine S. Sedis provideant ne Dei cultus vel animarum cura aliquod capiant detrimentum, et huic S. Sedi de peractis relationem faciant, rationemque reddant. Haec omnia quae Litteris hisce Apostolicis statuta sunt, exsequutioni mandanda committimus Venerabili Fratri Lucae Hermenegildo Pasetto, Episcopo tit. Geritano, qui etiam per subdelegatum providebit ut Sacerdotes suppressi Ordinis per benevolos Ordinarios vel incardinentur alicui Dioecesi, vel saltem, sine incardinatione licentiam obtineant, si apti sint, officia et ministeria sacra exercendi. Ordo igitur Fratrum Poenitentiae, ex integro suppressus et extinctus habendus est, neque in posterum vitam aboliti Ordinis sub quacumque specie vel ratione alicui instaurare liceat. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis confirmatione et approbatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis et Constitutionibus, ceterisque, licet speciali atque individua mentione et derogatione dignis, in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX m. Novembris, an. MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimo quarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EM̃UM P. D. IOANNEM TIT. S. BALBINAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM VERDIER, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD PRIMUM CONGRESSUM CATHOLICORUM EX TOTA CECOSLOVACHIAE REPUBLICA, PRAGAE COGENDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Non sine magna animi voluptate accepimus, Pragae, clarissima in urbe Cecoslovachiae capite, primum catholicorum ex tota Republica Congressum sub exitum huius mensis celebratum iri. Ex quo enim novus ille Status post

maximum bellum exortus est, nunquam catholici viri cuiuscumque generis et linguae, qui intra eius fines commorantur, in unum coaluerunt, ut rei catholicae tuendae communi agendi ratione consulerent ac providerent. Haec autem eiusdem fidei sodalium eiusdemque patriae civium caritas et concordia exstabit sane magnum et iucundum spectaculum, bonorum omnium laude et commendatione dignum. Ad fraternam vero tot dissimilium animorum coniunctionem fovendam, nulla profecto inveniri potest causa praestantior, nulla pariter vis efficacior, quam propositum in agendis coetibus argumentum, hoc est divina humani generis Redemptio, quam in Sacro Anno novissime elapso per totum Orbem catholicum sollemniter commemoravimus. Nonne enim saluberrimum illud opus, per ipsum Dei Filium misericorditer peractum, est origo et fundamentum catholicae religionis atque Ecclesiae ipsius Christi prima ratio et causa? Huius igitur sacrosancti Mysterii memoria ac recordatio erit fidelibus Pragam conventuris veluti virtus attractoria, per quam ex catholicis genere et sermone moribusque diversis efficietur una omnium mens, una eademque voluntas. Nos igitur, qui nullo non tempore commendavimus, ut catholicorum studia in quavis natione ad communem tuendam fidem, ad bonosque servandos mores, concordi impulsione industriaque conferantur, consilium a Cecoslovachiae Praesulibus iam pridem susceptum congressionem huiusmodi Pragam cogendi, non modo paterna laude exornamus, sed per Nostram quoque Conventus ipsius participationem Legatique Nostri missionem apostolica auctoritate conroboramus. Quapropter te, Dilecte Fili Noster, qui tam insigni polles dignitate quanta inest amplissimae romanae purpurae ac muneri archiepiscopali in nobilissima ista Parisiorum Sede peragendo, Legatum Nostrum, ut iam antea ediximus, per has Litteras eligimus atque constituimus, ut Congressui catholicorum Pragae proxime habendo, nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Minime autem dubitamus, quin ipsemet, pro singulari tua prudentia ac virtute, proque intima caritate, qua cum Cecoslovachiae populo devinciris, concreditum tibi munus sis plane feliciterque absoluturus. Quot autem exstant in vetusta illa ac turrita urbe Pragensi monumenta praeteritae aetatis, quae de catholica maiorum religione atque virtute loquuntur! Quam multae sacrae aedes, priscis memoriis artibusque exornatae, acuta pinnacula ad caelum extollunt: imprimis vero cathedrale illud templum, sancto Vito dicatum, ex arce longe conspicuum, quod ipsi civitati tamquam custos caelestis invigilare ac praeesse videtur! Quot sacrae imagines et fidei signa ac monumenta ad pietatem fidelium excitandam ipsamque divinam Redemptionem recolendam publice etiam palamque exhibentur, ut Crux veneranda, quae vel in ipsis templorum fastigiis, vel secundum frequentiora itinera transeun-

tium animos ad se suaviter allicit! Quam pretiosi cineres et reliquiae heroum Ecclesiae patriaeque ad christianam fidem virtutesque civium acuendas in templis religiose asservantur! Per ipsas autem exuvias ac memorias splendide loquuntur clarissimi illi viri, ut Sanctus Wenceslaus, Bohemiae Dux ac Patronus, Sanctus Adalbertus martyr, Sanctus Ioannes Nepomucenus, sacerdotalis muneris hostia praeclara, qui de Ecclesia simul atque civili societate optime meriti sunt. Fidenti igitur animo traditum tibi munus, Dilecte Fili Noster, suscipito, sacrisque coetibus ac caeremoniis praeesto; ex Pragensi enim catholicorum congressione id fore confidimus ut arctissima fidelium consensio in Cecoslovachia efficiatur, non modo ad Ecclesiae catholicae bonum atque utilitatem, sed etiam ad civilis convictus concordiam ac prosperitatem. Quum vero, die ipso Apostolorum Principibus dicato, media in urbe, in sancti ipsius Wenceslai splendido porrectoque foro, coram Augusto Sacramento fidelibus sollemniter ostenso, pia catholicorum ex tota natione agmina, confertis ordinibus, ipsum Redemptorem sub eucharisticis velis latentem summa veneratione adorabunt, eiusque signaculum Crucis alte intuebuntur, omnes profecto boni Ecclesiae filii spondebunt, sese huic beati Petri Cathedrae magis magisque in dies fortiter studioseque adhaesuros. Denique, ut sacra celebratio utilior fideli populo evadat, tibi ultro damus, ut, Sacro sollemniter peracto, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenam iisdem commissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Dum autem Deum precamur, ut tibi tuaeque legationi prospera omnia contingant, in auspicium caelestis huius praesidii inque praecipuae caritatis Nostrae signum, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, Olomucensi et Pragensi Archiepiscopis ceterisque Cecoslovachiae Praesulibus pariterque civilibus magistratibus iisque universis, qui sollemnibus coetibus intererunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Iunii, in festo SS. Corporis Christi, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EXCMUM P. D. PETRUM DI MARIA, ARCHIEPISCOPUM TIT. ICONIENSEM PONTIFICIO SOLIO ADSTANTEM, HACTENUS NUNTIUM APOSTOLICUM IN HELVETIA, CUIUS MERITA OPERAMQUE COMMENDAT.

PIUS PP. XI

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Haud ita pridem tuum Nobis animum aperire voluisti, quo, licet Ecclesiae utilitati studiose ipse usque ad extremum vitae tempus deservire exoptares, tamen, haud satis firma praesertim affectus valetudine, Apostolici Legati munus tua sponte deponere efflagitabas. Id quidem Nobis vehementer dolet, quum adiutrice eiusmodi ac fideli opera tua diutius utendi omittendam spem esse videamus; sed, rationibus a te allatis benigne perpensis, tuo voto assentiendum censuimus. Quum vero eximia tua promerita plane perspecta habeamus, hanc nacti opportunitatem, debitis te laudibus afficere volumus, propterea quod tam diuturnum ac frugiferum laborem ad Ecclesiae bonum impendisti, antea, in flore iuventutis, munera obeundo apud Collegium Urbanum et Congregationem de Propaganda Fide itemque in Collegio Bohemico, cuius regimen tenuisti, deinde, aetate provectus, Catacensem Ecclesiam prudenter moderando et Legationibus Apostolicis, sive apud Canadenses, sive apud istam Rempublicam, fideliter perfungendo. Quam ob rem, dum egregios omnes huiusmodi labores tuos magnopere tibi gratulamur, at eos nominatim quos, episcopalem dignitatem iam fere triginta annos gerens, adsidue impendisti, Nostris votis ac precibus tibi a Deo ominamur, ut, redintegratis viribus, per multos adhuc annos, pietate et exemplo ad virtutem aliis praelucens, salutares uberesque fructus tibi et Ecclesiae valeas afferre. Quorum quidem conciliatrix esto Apostolica Benedictio, quam tibi, Venerabilis Frater, tuisque omnibus effusa in Domino caritate impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die x mensis Augusti anno MCMXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

BELLUNENSIS ET FELTRENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

DECRETUM

Cum Excmus P. D. Iosue Cattarossi, Episcopus Bellunensis et Feltrensis, supplices preces Apostolicae Sedi obtulerit, ut pro bono animarum, pagi vulgo *Cassol* et *Fornaci* appellati, qui pertinent ad paroeciam S. Petri Apostoli in *Sospirolo*, in dioecesi Bellunensi, ab hac dioecesi dismembrarentur atque paroeciae Reginae Pacis in *Meano*, in dioecesi Feltrensi, attribuerentur, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, precibus benigne annuens, praesenti Consistoriali Decreto statuit ut memorati pagi *Cassol* et *Fornaci* a dioecesi Bellunensi seiungantur atque dioecesi Feltrensi aggregentur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sanctitas Sua deputare dignata est ipsum Excmum P. D. Iosue Cattarossi, Episcopum Bellunensem et Feltrensem, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi, intra sex menses, ad S. C. Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 6 m. Iulii a. 1935.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis*.

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor*.

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

11 Novembris 1935. — Titulari episcopali ecclesiae Euroeensi in Epiro praefecit R. D. Florentinum Asensio Barroso, Administratorem Apostolicum Barbastrensem.

16 Novembris. — Cathedrali ecclesiae Marianopolitanae et Marquettensi Exc. P. D. Iosephum Plagens, hactenus Episcopum tit. Rhodiapolitanum.

— Cathedrali ecclesiae Savannensi Exc. P. D. Geraldum O' Hara, hactenus Episcopum tit. Heliopolitanum in Phoenicia.

21 Decembris. — Cathedrali ecclesiae Tepicensi R. D. Anastasium Hurtado, Vicarium Capitularem ipsius dioecesis.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, dignatus est sequentes providere Ecclesias, videlicet:

17 Octobris 1935. — Titulari archiepiscopali ecclesiae Iustinianensi praefecit R. D. Ioannem Panico, deputatum Delegatum Apostolicum in Australasia.

30 Octobris. — Titulari episcopali ecclesiae Rhesainensi Exc. P. D. Iosephum Gionali, hactenus Episcopum Sappensem.

11 Novembris. — Titulari episcopali ecclesiae Basilinopolitanae R. P Alexandrum Poncet, e Societate Mariae, quem constituit primum Vicarium Apostolicum Insularum Wallis et Futuna.

25 Novembris. — Cathedrali ecclesiae de Shillong Exc. P. D. Stephanum Ferrando, hactenus Episcopum Krishnagarensem.

9 Decembris. — Titulari ecclesiae Paraetoniensi, R. D. Franciscum Person, Vicarium Apostolicum a Litore Eburneo.

II

DECLARATIO PRIVILEGII

PRO SODALIBUS PIAE UNIONIS CLERI A MISSIONIBUS

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, in Audientia infrascripto Cardinali Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Praefecto die 5 Decembris 1935 concessa, declaravit privilegium anticipandi a meridie recitationem Matutini cum Laudibus diei sequentis in favorem Piae Unionis Cleri a Missionibus iuxta rescriptum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide sub die 2 Decembris 1921 datum (cf. *Acta Apost. Sedis*, 1921, p. 565), valere *pro omnibus* qui sacrum officium recitare tenentur.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 6 Decembris 1935.

P. Card. FUMASONI-BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

C. Salotti, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ROMANA

CANONIZATIONIS B. IOSEPHI MARIAE PIGNATELLI, SACERDOTIS PROFESSI SOCIETATIS IESU.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio reassumptionis Causae Beati Iosephi Mariae Pignatelli in casu et ad effectum de quo agitur.

Inclitae Societatis Iesu alter parens Beatus Iosephus Maria Pignatelli merito habetur; ipse enim in turbulentissimis tempestatibus, quae Dei Ecclesiam Societatemque Iesu vexaverunt, Deo confisus, heroica obedientia munitus, fortissime se gessit, et vix sibi licuit, Pio VI s. m.

approbante, ut Societas Iesu veluti a morte vindicata resurgeret pia sollicitudine sategit.

In alma Urbe die 15 Nov. 1811 diem supremum virtutibus et meritis cumulatus obiit. Heroicis virtutibus miraculorum iubar accessit: quare die 21 Maii a. D. 1933 sollemnis beatificationis honoribus rite fuit cohonestatus.

Fidelem Servum suum videtur Deus ampliori gloria adhuc extollere velle; nonnulla enim signa, quae veri nominis miracula esse ferunt, hac illac eius intercessione patrata dicuntur. Eapropter Rmus P. Carolus Miccinelli, causarum Servorum Dei S. I. generalis Postulator, vota quoque depromens Emi ac Rmi D. Cardinalis Francisci Vidal y Barraquer, Archiepiscopi Tarraconen. omniumque suffraganeorum Episcoporum suae provinciae, nec non Archiepiscoporum Toletani, Caesaraugustani, Valentini, totiusque Societatis Iesu, Ssmum D. N. Pium Papam XI suppliciter exoravit, ut Canonizationis Causa resumeretur. Itaque in ordinario S. R. C. coetu die 18 Iunii mensis habito, Emus ac Rmus D. Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., Causae Ponens seu Relator, Dubium proposuit: *An signanda sit Commissio Reassumptionis Causae praedicti Servi Dei in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi Patres, omnibus perpensis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, rescribere rati sunt: *Affirmative*, seu *Signandam esse Commissionem Reassumptionis Causae Canonizationis Beati Iosephi Mariae Pignatelli, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem, subsignata die, Ssmo D. N. Pio Papae XI per R. P. D. Fidei Promotorem Generalem relatione, Sanctitas Sua Rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria Manu signare dignata est Commissionem Reassumptionis Causae Canonizationis eiusdem Beati Iosephi Mariae Pignatelli.

Datum Romae, die 19 Iunii 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

TROPIEN. seu NUCERINA PAGANORUM

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVI DEI VITI MICHAËLIS DI NETTA, SACERDOTIS PROFESSI CONGREGATIONIS SSMI REDEMPTORIS.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Inter praeclaros sanctitate viros, qui saeculo XVIII volvente, Ecclesiam Dei illustrarunt, defenderunt, auxerunt, singulari quadam luce renidet sanctus Ecclesiae Doctor, Alfonsus Maria de Ligorio. Enimvero ea infausta aetate, dum impia encyclopaedistarum commenta fidem exterius impetebant, moresque depravabant, simul intus serpebant adhuc ianseniani veneni hac illac vestigia, quae a suavi Christi iugo animos per adversam viam retrahebant. Quibus malis strenue obviam ivit validissima Alfonsi opera, qui sanctitatis fulgore, indefesso apostolico ministerio atque praeclarissimis scriptis, populi christiani pietatem mirifice fovit, erexit, et labem iansenianam penitus expulit.

Sed et aliud addidit vexatae Ecclesiae praesidium, Congregationem nempe Ssmi Redemptoris a se laboriosissime conditam atque provectam, cuius sodales *ipsum Redemptorem sequuti, per agros, pagos et castella pauperibus evangelizarent* (Br. Rom. in f. S. Alf.).

Tanti Patris genuinum filium, in hoc praesertim sanctissimo munere obeundo, hodie suspicimus Venerabilem Servum Dei Vitum Michaëlem Di Netta, sacerdotem professum laudatae Congregationis, eo prope tempore mundo datum, quo Alfonsus ad caelestia evocatus est.

Vallatae, in Hirpinis, intra Bisaciensis dioecesis fines, ex piis honestisque parentibus Platone et Rosa Villani, primus ex novem filiis, Vitus Michaël Di Netta natus est die 26 Februarii mensis anno D. 1787, eodemque die baptizatus. Quinquennis sacra Confirmatione roboratus est, et quo primum licuit, ad paenitentiae et Eucharistiae sacramenta, caelesti perfusus gaudio, accessit. Pietatis germina, quae in eo religiosissima mater inseruerat, mire in puero succreverunt, adeo ut Ecclesiam adire, Missis sacrisque actionibus interesse et ministrare ipse in deliciis haberet, mirante populo, qui eum sanctum puerulum conclamabat. Nec satis hoc eius pietati:

pluries enim in hebdomada ieiunium servabat, novendialibus precibus corporisque afflictationibus, pro suo modulo, ad Deiparae festa celebranda animum comparabat. Nec minori studio litteris addiscendis incumbebat. Sacerdote Felice Villani, avunculo, favente, Vitus S. Angeli de Lombardis Seminario adscitus, miras seu in litteris seu in pietate progressiones fecit. Decimum septimum agens annum, divinae vocationis ad religiosam vitam indubia signa cum comperisset, rem pio avunculo aperuit, qui, omnibus pensatis, Congregationem Ssmi Redemptoris amplecti nepoti est consiliatus. Anno 1805 ad S. Angeli « a Cupolo » in Pontificia ditione, tyrocinium inchoavit, quod tamen, ob publicae rei eversionem, Napoleone Bonaparte imperante, interceptum, restituta Ecclesiae atque regno quiete, complevit, atque religiosa vota, quae iam ante dispersionem emiserat, summo animi gaudio anno 1808 definitivo modo nuncupavit confirmavitque.

Philosophicarum, theologicarumque disciplinarum curriculo cum laude absoluto, sacros ordines suscepit, sacerdotio auctus die 30 Martii mensis a. D. 1811.

Iam ab ipso tyrocinii initio Christum imitari et hunc crucifixum sibi firmiter proposuit, illudque Pauli sibi assumpsit: *mihi mundus crucifixus est, et ego mundo* (Gal., 6, 14). Per hanc Christi imitationem, per hunc mundi despectum, carnem, passionesque suas rationi plenissime subditas asperrimis paenitentiis reddidit, atque a carnalibus veluti vinculis absolutus, virtutes omnes, quae sacerdotem et religiosum virum decent, exercendo, ad perfectionis culmen attingere visus est, caelestibus spiritibus comparandus. Tenerrima erga Beatissimam Virginem religione ferebatur, cuius maternum praesidium, praesertim in peccatoribus ad paenitentiam flectendis, praesens iugiter est expertus.

S. Alfonsi itaque Legiferi patris spiritu plenissime imbutus, arduo apostolatus ministerio apprime maturus, sacris missionibus totum se dedit, universam fere Calabriam pluries indefesse peragrans, immensos uberrimosque animarum manipulos colligens. Adhuc vivida bene factorum eius inter illas gentes memoria. Odia restincta, dissidia composita, gliscentes rixae atque scandala cuiusque generis sublata, male parta restituta, uno verbo mores christianaque vita instaurata patris Di Netta apostolicos labores semper et ubique consequebantur. Fidelis servi sui sanctitatem animarumque zelum Deus indubiis signis confirmabat, magis magisque copiosam largiens animabus redemptionem.

Catacii per breve tempus, Tropaeae postea moratus est, unde ad varia Calabriae oppida civitatesque, veluti excurrens, advolabat. Triginta septem annos huic laboriosissimo, fere unice, impendit ministerio, quousque nempe vires ei suffecere, Calabriae Apostolus merito conclamatus. Laboribus pae-

nitentiisque fractus, per biennium a missionibus abstinere coactus fuit: anno autem 1849, die tertia Decembris mensis, S. Francisco Xaverio sacra, cuius virtutes aemulatus fuerat, purissimam animam, Ecclesiae sacramentis recreatam, Deo reddidit, complorantibus non solum suae Congregationis sodalibus, sed et universis Tropaeae civibus, amantissimo et desideratissimo patre orbatis.

In eius vita pulcherrimam diversarum virtutum harmoniam admirari est: asperrimam enim paenitentiam cum angelica innocentia, altissimae orationis studium cum laboriosissimo apostolico opere, demissam humilitatem cum extraordinaria regendi agendique prudentia consociavit: tota vero eius vita a pueritia ad mortem usque continuo quodam et numquam interrupto cursu ad altiora progressus fuit, iuxta illud: *Iustorum semita quasi lux splendens procedit et crescit usque ad perfectam diem* (Prov. 4, 18).

Iustis funebribus maximo totius civitatis concursu rite celebratis, cadaver sollemni pompa, triumpho simili, sepulturae mandatum.

Sanctitatis fama, eo demortuo, adeo invaluit, ut Ordinaria auctoritate seu in Tropiensi, seu in Curia Nucerina Paganorum, inquisitiones annis 1896 et 1897 fuerint peractae. Deinde et super scriptis et super obedientia Urbanianis decretis praestita inquisitum est.

A S. R. C. decretum super Servi Dei scriptis die 10 Decembris mensis anno Domini 1909 editum est. Die 22 Iunii mensis anno Domini 1910 Pius X s. m. Commissionem Introductionis causae Sua manu obsignavit. Die 12 Novembris anno Domini 1913 super *non cultu* decretum est. Apostolicis processibus rite absolutis, die 23 Martii anno 1927 iuridica omnium processuum vis recognita fuit. Hisce itaque ad normam iuris perfectis, die 27 Octobris mensis anno 1931 coram Rmo Cardinali Alexandro Verde, Causae Ponente seu Relatore, Antepraeparatoria Congregatio super virtutibus coacta est: die 10 Novembris mensis anno Domini 1934 habita est Praeparatoria: Generalis vero die 25 pr. el. mensis, coram SS. D. N. Pio XI, in qua idem Rmus Cardinalis dubium proposuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum, cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales, Officiales Praelati, PP. Consultores sua edidere suffragia: quibus benigne exceptis, Sanctitas Sua Deum, Patrem luminum, exorandum edixit, iudicium suum aliquantisper differre statuens.

Omnibus itaque perpensis, suam sententiam aperire hac die 7 Iulii mensis, Dominica IV post Pentecosten decrevit. Quapropter, arcessitis Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Alexandro Verde, Causae Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei generali Promo-

tore, meque infrascripto Secretario, sacrosancto Missae Sacrificio piissime litato, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis, Venerabilis Servi Dei Viti Michaëlis Di Netta, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem Decretum promulgari, et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae, die 7 Iulii a. D. 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

COLLEGIUM INTERNATIONALE ANGELICUM DE URBE, ORDINIS PRAEDICATORUM, CANONICE ERIGITUR.

DECRETUM

Ordinis Praedicatorum Magister Generalis ab hoc Sacro Dicasterio postulavit ut eiusdem Ordinis *Internationale Collegium Angelicum*, ad altiora studia provehenda institutum, canonica erectione donetur.

Haec Sacra Congregatio, rerum adiunctis perpensis, Magistri Generalis supradicti votis obsecundans, *Collegium Internationale Angelicum*, Ordinis Praedicatorum, pro alumnis qui altioribus studiis incumbunt canonice erigit et erectum declarat.

Servatis ceteris de iure servandis, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Callisti, die XVIII Iulii MCMXXXV.

C. Card. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

E. Ruffini, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato, 23 Novembre 1935, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dott. ENRIQUE OLAYA HERRERA, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario della Repubblica di Colombia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Avendo l'Emo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier presentato al Santo Padre le sue dimissioni da Prefetto della Sacra Congregazione dei Religiosi, Sua Santità si è degnata fargli pervenire la seguente Lettera del Suo Emo Cardinale Segretario di Stato:

Dal Vaticano, 31 Dicembre 1935.

Emo e Revmo Signor Mio Ossmo,

Il Santo Padre, facendo seguito al colloquio avuto con l'Eminenza Vostra Reverendissima questa mattina, mi ha dato l'ordine di confermarLe per iscritto quello che a viva voce Le ha detto, di esprimere cioè a Vostra Eminenza la Sua sincera gratitudine per quanto Ella, in ben sette anni, ha fatto nella direzione della Sacra Congregazione dei Religiosi, alla quale la sua vasta coltura, la sua larga esperienza ed il lungo e pio esercizio della professione religiosa l'avevano meritamente destinata.

In pari tempo Sua Santità, accedendo al proposito manifestato dall'Eminenza Vostra, ha creduto, per quanto con Suo rammarico, di accettare le dimissioni da Lei presentate da Prefetto della medesima Sacra Congregazione.

Il dispiacere del Santo Padre di doversi privare della saggia collaborazione di Vostra Eminenza nel governo di sì importante Dicastero Ecclesiastico è temperato dal pensiero e dal voto che l'Eminenza Vostra, esonerata dal gravoso ufficio, possa continuare con maggior agio e non minore operosità a prestare utili e segnalati servigi alla Chiesa.

Ed è con questi sentimenti di riconoscenza e di augurio che Sua Santità vuole Le giunga anche in questo momento la Sua paterna Apostolica Benedizione, pegno dei celesti favori ed attestato di quella stima e benevolenza, di cui Ella ha sempre goduto da parte della stessa Santità Sua.

A me non resta che aggiungere l'espressione del mio personale rincrescimento e del mio devoto auspicio di nuove ed elette soddisfazioni nello studio e nel lavoro a cui Vostra Eminenza dedica e dedicherà le sue preziose fatiche, e confermarmi, mentre Le bacio umilissimamente le mani, con sensi di profondissima venerazione

dell'Eminenza Vostra Reverendissima
Umo Devmo Obbmo Servitor vero
E. Card. PACELLI

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 26 Novembre 1935, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, Relatore della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Paola Elisabetta Cerioli, vedova Busecchi-Tassis, fondatrice dell'Istituto della Sacra Famiglia, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *Antepreparatoria*, con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e dei Revmi Consultori teologi, componenti la stessa Sacra Congregazione, per discutere sulla eroicità delle virtù della suddetta Serva di Dio.

Martedì, 3 Dicembre 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *Preparatoria*, con l'intervento degli Emi e Revmi signori Cardinali, dei Revmi Prelati Officiali e dei Revmi Consultori teologi, componenti la stessa Sacra Congregazione, per discutere sulla eroicità delle virtù esercitate dalla Serva di Dio Maria Giuseppina Rosello, del Terz'Ordine di San Francesco e fondatrice delle Suore della Misericordia.

Martedì, 17 Dicembre 1935, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Gaetano Bisleti, Ponente della Causa di Canonizzazione del Beato Giuseppe Cafasso, sacerdote secolare e Rettore del Collegio ecclesiastico di Torino, si è adunata la Congregazione dei Sacri Riti *Antepreparatoria*, con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e dei Revmi Consultori teologi, componenti la stessa Sacra Congregazione, per discutere sui miracoli che si asseriscono operati ad intercessione del suddetto Beato.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

22 Novembre 1935. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, Suo Segretario di Stato, *Protettore della Compagnia delle Dame di S. Vincenzo de' Paoli.*

17 Dicembre » S. E. Revma Monsig. Alberto Arborio Mella di Sant'Elia, *Maestro di Camera di Sua Santità.*

19 » » S. E. Revma Monsig. Giuseppe Migone, Arcivesc. tit. eletto di Nicomedia, *Elemosiniere Segreto di Sua Santità.*

» » » S. E. Revma Monsig. Alfredo Ottaviani, *Assessore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.*

20 Dicembre 1935. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Domenico Jorio, *Prefetto della S. Congregazione della disciplina dei Sacramenti.*

» » » S. E. Revma Monsig. Luca Ermenegildo Pasetto, Vescovo tit. di Gera, *Segretario della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

» » » S. E. Revma Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosiopoli di Arcadia, *Segretario della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

» » » S. E. Revma Monsig. Francesco Morano, *Segretario del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.*

» » » Monsig. Cesare Pecorari, *Prelato Uditore della Sacra Romana Rota.*

21 » » Monsig. Enrico Cajazzo, *Prelato Uditore della Sacra Romana Rota.*

22 » » Monsig. Carlo Respighi, *Protonotario Apostolico de numero Participantium.*

31 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Prefetto della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

Assistente al Soglio Pontificio:

18 Novembre 1935. S. E. Revma Monsig. Angelo Bartolomasi, Arcivescovo tit. di Petra di Palestina, Ordinario Militare d'Italia.

Prelati Domestici di S. S.:

6 Luglio 1935. Monsig. Giuseppe Steiner, della diocesi di Secovia.

» » » Monsig. Giovanni Barili, della diocesi di Parma.

» » » Monsig. Antonino Miccio, dell'archidiocesi di Sorrento.

» » » Monsig. Antonio Goetz, della diocesi di Ratisbona.

11 » » Monsig. Pietro Limberg, della diocesi di Münster.

12 » » Monsig. Edoardo Mahowald, della diocesi di San Clodoaldo.

18 » » Monsig. Antonio Pereira de Almeida, della diocesi di Guarda.

» » » Monsig. Antonio Dos Santos Carreto, della medesima diocesi.

20 » » Monsig. Enrico Van der Putten, della diocesi di Alexandria nella Luisiana.

» » » Monsig. Francesco Van Haver, della medesima diocesi.

22 » » Monsig. Francesco Gozman, del Patriarcato Copto Cattolico di Alessandria d'Egitto.

23 » » Monsig. Patrizio Coyle, dell'archidiocesi di Toronto.

» » » Monsig. Giacomo Treacy, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Giacomo B. Dollard, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Michele Cline, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Guglielmo Mc Cann, della medesima archidiocesi.

23 Luglio 1935. Monsig. Ugo Sweeney, della medesima archidiocesi.
24 » » Monsig. Ermanno Gerosa, dell'archidiocesi di Modena.
» » » Monsig. Guglielmo Ormond, della diocesi di Auckland.
» » » Monsig. Enrico Holbrook, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Michele Edge, della medesima diocesi.
8 Agosto » Monsig. Michele E. Fogarty, della diocesi di Ogdensburg.
» » » Monsig. Edoardo O. Hervieux, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giorgio L. Murray, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo D. Shannon, della diocesi di Burlington.
9 » » Monsig. Francesco Bats, della diocesi di Costantina e Ippona.
16 » » Monsig. Giuseppe Gagliotta, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Gioacchino Fornaro, della medesima archidiocesi.
19 » » Monsig. Eugenio Bouhelier, dell'archidiocesi di Besançon.
» » » Monsig. Giuseppe Tonks, della diocesi di Northampton.
21 » » Monsig. Gregorio Aguilar, della diocesi di Tehuantepec.
» » » Monsig. Francesco Giuseppe M. Vincent, della diocesi di Angers.
22 » » Monsig. Francesco Fonda, della diocesi di Trieste.
28 » » Monsig. Andrea Garstka, della diocesi di Buffalo.
» » » Monsig. Giovanni Battista Dudek, della diocesi di Oklahoma.
29 » » Monsig. Vittorio Artoni, della diocesi di Guastalla.
» » » Monsig. Paride Bonezzi, della medesima diocesi.
3 Settembre » Monsig. Alfredo Pacini, dell'archidiocesi di Lucca.
» » » Monsig. Giulio Barbetta (Roma).
20 » » Monsig. Antonio Colonna (Roma).
» » » Monsig. Riccardo Bosio Federici, dell'archidiocesi di Aquila.
21 » » Monsig. Giovanni G. Robling, dell'archidiocesi di S. Antonio.
» » » Monsig. Tommaso Moszygemba, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Maas, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Luigi P. Netardus, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pietro G. Schnetzer, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Patrizio G. Geehan, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Ermanno H. Gerlach, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Mariano S. Garriga, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Alfonso Heckmann, della medesima archidiocesi.
26 » » Monsig. Domenico Brunner, della diocesi di Budějovice.
1 Ottobre » Monsig. Fulton J. Sheen, della diocesi di Peoria.
10 » » Monsig. Luigi Traverso, dell'archidiocesi di Genova.
25 » » Monsig. Vincenzo Lean, della diocesi di Clifton.
31 » » Monsig. Umberto Kaldewej (Roma).
8 Novembre » Monsig. Loreto Liguori, della diocesi di Aversa.
» » » Monsig. Davide Martino, della medesima diocesi.

8 Novembre 1935. Monsig. Alberto Carotenuto, della medesima diocesi.
9 » » Monsig. Giuseppe McHardy, della diocesi di Galloway.
» » » Monsig. Giovanni Sheehy, della medesima diocesi.
15 » » Monsig. Giuseppe Grisetti, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Monsig. Romolo Vincenzo Morazzani, della diocesi di Ajaccio.
21 » » Monsig. Luigi Gheda, della diocesi di Brescia.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, in data 19 dicembre 1935, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è benignamente degnato di assegnare le seguenti Sacre Congregazioni ai nuovi Eminentissimi e Reverendissimi Signori Cardinali:

Al Signor Cardinale Carlo Salotti, *le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, « de Propaganda Fide » e dei Riti;* al Signor Cardinale Ignazio Gabriele Tappouni, *le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, « de Propaganda Fide » e della Reverenda Fabbrica di S. Pietro;* al Signor Cardinale Carlo Cremonesi, *le Sacre Congregazioni della Concistoriale, del Concilio e Cerimoniale;* al Signor Cardinale Enrico Maria Alfredo Baudrillart, *le Sacre Congregazioni dei Riti, dei Seminari e delle Università degli Studi e della Reverenda Fabbrica di S. Pietro;* al Signor Cardinale Emanuele Celestino Suhard, *le Sacre Congregazioni della Disciplina dei Sacramenti, dei Religiosi e dei Seminari e delle Università degli Studi;* al Signor Cardinale Carlo Kaspar, *le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, del Concilio e dei Seminari e delle Università degli Studi;* al Signor Cardinale Giacomo Luigi Copello, *le Sacre Congregazioni Concistoriale, della Disciplina dei Sacramenti e dei Religiosi;* al Signor Cardinale Isidoro Gomá y Tomás, *le Sacre Congregazioni del Concilio, dei Seminari e delle Università degli Studi e della Reverenda Fabbrica di S. Pietro;* al Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *le Sacre Congregazioni Concistoriale, « de Propaganda Fide » e Cerimoniale;* al Signor Cardinale Nicola Canali, *le Sacre Congregazioni del S. Offizio, dei Riti e degli Affari Ecclesiastici Straordinari;* al Signor Cardinale Domenico Jorio, *le Sacre Congregazioni della Disciplina dei Sacramenti, del Concilio e dei Seminari e delle Università degli Studi;* al Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *le Sacre Congregazioni dei Religiosi, dei Seminari e delle Università degli Studi e il Supremo Tribunale della Segnatura;* al Signor Cardinale Federico Cattani Amadori, *le Sacre Congregazioni della Disciplina dei Sacramenti, del Concilio e il Supremo Tribunale della Segnatura;* al Signor Cardinale Massimo Massimi, *le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, dei Religiosi e il Supremo Tribunale della Segnatura;* al Signor Cardinale Domenico Mariani, *le Sacre Congregazioni del Concilio, « de Propaganda Fide » e della Reverenda Fabbrica di S. Pietro;* al Signor Cardinale Pietro Boetto, *le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, dei Religiosi e « de Propaganda Fide ».*

Parimenti con Biglietti della Segreteria di Stato la Santità di Nostro Signore Papa Pio XI, si è degnata di nominare:

18 Dicembre 1935 Mons. Carlo Emanuele Toraldo, *Cameriere Segreto Partecipante di Sua Santità.*

19 » » S. E. Monsig. Domenico Tardini, *Sostituto della Segreteria di Stato e Segretario della Cifra.*

» » » Monsig. Giuseppe Malusardi, *Sotto-Segretario della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

» » » Monsig. Mario Nasalli Rocca, *Cameriere Segreto Partecipante di Sua Santità.*

20 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Membro della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto, *Membro della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

» » » Monsig. Vincenzo Padovani, *Sotto-Segretario della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Placca dell'Ordine Pïano:

27 Agosto 1935. Al sig. Luigi dei Marchesi Lepri, Brigadiere Generale, Tenente in prima nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.

Il Cavalierato dell'Ordine Pïano:

14 Novembre 1935. Al sig. Carlo Prado Mendonça (Brasile).

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

5 Ottobre 1935. A S. E. il sig. dott. Alberto Cortadellas, Ministro Plenipotenziario e Direttore del Protocollo e del Culto nel Ministero degli Esteri di Bolivia.

21 Novembre » A S. E. il sig. Ottavio Fialho, Ministro del Brasile in Bolivia.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

22 Settembre 1935. Al sig. Vice-Ammiraglio Carlo Berthelot (Francia).

» » » Al sig. Generale Augusto Edoardo Maurizio Moyrand (Francia).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

21 Marzo 1935. Al sig. conte Federico Stolberg-Stolberg, dell'archidiocesi di Olomouc.
30 Agosto » A S. E. il sig. Kiusaki Endo (Manciukuo).
» » » A S. E. il sig. Tinge Shih Yuan (Manciukuo).
31 » » A S. E. il sig. Chiuchi Ohashi (Manciukuo).
22 Settembre » Al sig. avv. Giuseppe Cioia, dell'archidiocesi di Milano.
24 » » A S. A. Yuvraja Dhiraj Yadvindera Singh, Principe Ereditario di Patiala, dell'archidiocesi di Simla.
25 » » A S. E. il sig. Alberto Varano (Italia).

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

21 Settembre 1935. Al sig. Generale Maria Giovanni Battista Ernesto Robert (Francia).
» » » Al sig. Generale Giovanni Pietro Ettore Maria Bessière (Francia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

30 Aprile 1933. Al sig. dott. Luigi Fezzi, dell'archidiocesi di Milano.
11 Gennaio 1935. Al sig. Antonio Werhahn, della diocesi di Berlino.
27 Febbraio » Al sig. dott. prof. Ermanno Grauert, dell'archidiocesi di Tokyo.
23 Agosto » Al sig. avv. Ugo Pasetti-Bombardella, del Patriarcato di Venezia.
» » » Al sig. Conte Paolo Blumenstihl (Roma).
31 » » Al sig. Seijiro Yoshizawa (Manciukuo).
7 Settembre » Al sig. Emilio Mélisson, della diocesi di Le Mans.
20 » » Al sig. Giuseppe de Bivar Brandeiro (Portogallo).
» » » Al sig. Enrico Mouchet (Francia).
» » » Al sig. Renato Pascalis (Francia).
25 » » Al sig. cav. di Gr. Cr. dott. Ilario Montesi (Italia).
21 Ottobre » Al sig. dott. Alberto Paoli dell'archidiocesi di Firenze.
30 » » Al sig. Bernardo McCarthy, dell'archidiocesi di Wellington.
8 Novembre » Al sig. prof. Paolo Luigioni (Roma).
18 » » Al sig. Ling-King-zen (Manciukuo).
23 » » Al sig. Giovanni Kennebek, della diocesi di Omaha.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

23 Settembre 1935 Al sig. Capitano Umberto Ortona (Italia).
» » » Al sig. Tenente Colonnello Alberto Remigio Fourré (Francia).
» » » Al sig. Colonnello Paolo Giovanni Leone Bertin-Boussu (Francia).

23 Settembre 1935. Al sig. Colonnello Renato Magnien (Francia).
» » » Al sig. Tenente Colonnello Enrico Stefano Panchaud (Francia).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

24 Agosto 1934. Al sig. dott. Antonio Peregrino Da Costa, dell'archidiocesi di Goa e Damão e Patriarcato delle Indie Orientali.
20 Novembre » Al sig. Guglielmo Fahlbusch, della diocesi di Berlino.
» » » Al sig. Alberto Metzler, della medesima diocesi.
2 Gennaio 1935. Al sig. Felice Brenninkmeyer, della diocesi di Limburg.
25 Luglio » Al sig. Guglielmo Giuseppe Peters, dell'archidiocesi di Colonia.
26 » » Al sig. Luigi Bret, dell'archidiocesi di Lione.
5 Agosto » Al sig. rag. Francesco Introna, dell'archidiocesi di Bari.
20 » » Al sig. dott. Francesco Fraschetti (Roma).
18 Settembre » Al sig. Augusto Chancerelle, della diocesi di Quimper e Léon.
19 » » Al sig. Renato La Rivoire, della diocesi di Nizza.
25 » » Al sig. Gabriele Bourdon, della diocesi di Versailles.
5 Ottobre » Al sig. Giovanni Dall'Orso, della diocesi di Chiavari.
» » » Al sig. dott. Edoardo Fortier, dell'archidiocesi di Montréal.
» » » Al sig. dott. Giacinto Lebel, della medesima archidiocesi.
21 » » Al sig. Ferdinando Bilon, della diocesi di Nizza.
28 » » Al sig. Comm. Carlo Desoindre (Roma).
12 Novembre » Al sig. prof. Adolfo Choteau, dell'archidiocesi di Cambrai.
» » » Al sig. prof. Andrea Legrand, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. prof. Edmondo Charron, della medesima archidiocesi.
14 » » Al sig. Adolfo Enrico Carlo Penin, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Giuseppe Belmont, della medesima archidiocesi.
20 » » Al sig. Giuseppe Seganti (Roma).
» » » Al sig. Luigi Bonatti (Roma).
» » » Al sig. Guido Pulcini (Roma).
23 » » Al sig. Giorgio Alfonso Eugenio Andrieu, dell'archidiocesi di Rouen.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

20 Settembre 1935. Al sig. Capitano Raoul Carlo Leone Costa de Beauregard (Francia).
» » » Al sig. Capo Squadrone Andrea Pignet (Francia).
» » » Al sig. Capitano Enrico Deyris (Francia).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

30 Agosto 1935. A S. E. il Generale Chang Ching Hui, Presidente del Consiglio dei Ministri nel Manciukuo.
» » » A S. E. il sig. Chang Yeu Ching, Ministro degli Affari Esteri nel Manciukuo.
23 Settembre » A S. E. il sig. Generale Conte Enrico Asinari di San Marzano (Italia).
14 Novembre » A S. E. il sig. Zaccaria de Goes Carvalho (Brasile).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

30 Agosto 1935. Al sig. Shoichi Kanki (Manciukuo).
» » » A S. E. il sig. Kiichi Sakatani (Manciukuo).
19 Settembre » Al sig. Giuseppe Roberto de Macedo Soares (Brasile).
24 » » Al sig. Comm. Gennaro Flajani, della diocesi di Teramo.
» » » Al sig. Comm. dott. Giovanni Lucangeli, della medesima diocesi.
» » » A S. A. Sirdar Ritmohindera Singh, di Patiala, dell'archidiocesi di Simla.
» » » A S. E. Sirdar Jarmani Dass, Ministro dell'Agricoltura di S. A. il Maharaja di Patiala, della medesima archidiocesi.
23 Novembre » Al sig. Glauco Ferreira de Souza (Brasile).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

19 Settembre 1933. Al sig. rag. cav. uff. Ado Scaramucci, della diocesi di Grosseto.
5 Gennaio 1935. Al sig. dott. Adolfo Oehren, della diocesi di Berlino.
27 Luglio » Al sig. Comm. Alfonso Molina (Italia).
5 Agosto » Al sig. Cesare Diomede Fresa, dell'archidiocesi di Bari.
» » » Al sig. Nicola Manzari, della medesima archidiocesi.
30 » » Al sig. Alfonso Périer (Francia).
31 » » Al sig. Angelo Beneventano, dell'archidiocesi di Siracusa.
» » » Al sig. ing. Enrico Pagani, della diocesi di Como.
4 Settembre » Al sig. Galdino Cartoni, della diocesi di Tivoli.
7 » » Al sig. Cav. Carlo Magnaghi, dell'archidiocesi di Milano.
19 » » Al sig. Perillo Gomes (Brasile).
» » » Al sig. Ferdinando Butterlin (Francia).
» » » Al sig. Giulio Reynonenq (Francia).
» » » Al sig. Paolo Lafond (Francia).
21 » » Al sig. Tenente Mario Romeo (Italia).
24 » » Al Sirdar Gurdial Singh Dillon, dell'archidiocesi di Simla.
» » » Al sig. Comm. Vittorio Cortiglioni, della diocesi di Teramo.

24 Settembre 1935. Al sig. Comm. Francesco Cavaliere, della medesima diocesi.
21 Ottobre » Al sig. Ulisse Cazenave (Francia).
23 » » Al sig. Enrico Berghinz, del Patriarcato di Venezia.
15 Novembre » Al sig. Firmino Lombardozzi (Roma).
» » » Al sig. Giuseppe Incarnati, della diocesi di Ruvo e Bitonto.
» » » Al sig. prof. dott. Luigi Stropeni, dell'archidiocesi di Torino.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

7 Aprile 1935. Al sig. Adolfo Balensiefen, dell'archidiocesi di Colonia.
29 Agosto » Al sig. Giuseppe Solle, dell'archidiocesi di Praga.
19 Settembre » Al sig. Paolo Douchet (Francia).
23 » » Al sig. Maresciallo Maggiore Giovanni Ferri (Italia).
» » » Al sig. Maresciallo Maggiore Costantino Anella (Italia).
24 » » Al sig. Alessandro Panzieri (Italia).
» » » Al sig. Saverio Cavaniglia (Italia).
» » » Al sig. Giuseppe Proietti (Italia).
16 Novembre » Al sig. dott. rag. Renzo Pescatori (Roma).
» » » Al sig. Giulio Bartoloni (Roma).

NECROLOGIO

4 Novembre 1935. Mons. Giacomo Ghio, Arcivescovo tit. di Sinnada di Frigia.
11 » » Monsig. Filippo Mc Devitt, Vescovo di Harrisburg.
22 » » Monsig. Carmine Cesarano, Arcivescovo-Vescovo di Aversa.
23 » » Monsig. Florentino Simone Garriga, Vescovo tit. di Leuce.
27 » » Monsig. Alessandro de Giorgi, Vescovo tit. di Sebaste di Palestina.
8 Dicembre » Monsig. Giuseppe Vizzini, Vescovo di Noto.
9 » » Monsig. Carlo Givelet, Vescovo tit. di Gindaro.
11 » » Monsig. Guglielmo Muller, Vescovo di Barra do Pirahy.
15 » » Monsig. Francesco Cammarota, Vescovo di Capaccio-Vallo e Policastro.
16 » » Emo Sig. Card. Michele Lega, Vescovo di Frascati.
» » » Monsig. Alfonso I. Smith, Vescovo di Nashville.
25 » » Monsig. Giovanni d'Almeida Ferrao, Vescovo di Campanha.

MONITUM

Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis" Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1935 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1936 fasciculorum, volumen XXVIII complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alterum ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam L. it. 50 —

Conto Corrente postale N. 1-16722 intestato: *Libreria Vaticana* - Città del Vaticano

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MARIANI Card. DOMENICO. **LEZIONI CATECHISTICHE.** Tre volumi in-12°	20 —	22,50	30 —
VOL. I. - Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.			
VOL. II. - Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.			
VOL. III. - Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-474.			
I tre volumi si vendono anche separatamente	7 —	8,50	11 —
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae quae prodierunt anno 1925. Cura eiusdem S. Tribunalis editae. Vol. XVII, pp. VIII-462, in-8°	40 —	43 —	48 —
CODICIS IURIS CANONICI FONTES Cura et studio Emi IUSTINIANI Card. SEREDI editi. - Volumen VII - CURIA ROMANA. - S. C. de Prop. Fide; S. C. Indulg.; S. C. Indicis; S. R. C. - An. 1588-1790. N 4428-5822. Typis Polyglottis Vaticanis, 1935. In-8°, pp. XXXVI-1060	80 —	83,50	92 —
SYNODUS DIOECESANA CLAVARENSIS TERTIA in Cathedrali Basilica B. M. V. de Horto ab Illmo et Revmo D. Episcopo AMADEO CASABONA habita diebus XVII-XIX Octobris MCMXXXIII. — In-8°, pp. XXXII-204	18 —	19 —	21 —
Synodus Dioecesana Clavarensis secunda (nov. 1921), pp. XXXI-160	10 —	11,50	13 —
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —
MISCELLANEA AGOSTINIANA. TESTI E STUDI a cura dell'Ordine Eremitano di S. Agostino nel XV centenario dalla morte del Santo Dottore. Volume II. STUDI AGOSTINIANI. Typis Polyglottis Vaticanis, MCMXXXI. In-8°, pp. XXXVI-1042	150 —	153 —	162 —
Volume I. SANCTI AUGUSTINI SERMONES POST MAURINOS REPERTI probatae dumtaxat auctoritatis. Nunc primum disquisiti, in unum collecti et codicum fide instaurati. - Studio ac diligentia D. GERMANI MORIN, O. S. B. - Typis Polyglottis Vaticanis, MCMXXX. In-8°, pp. XII-848	150 —	153 —	162 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722*).

Nuovissime pubblicazioni:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
PII PP. XI - Litterae Encyclicae **De Sacerdotio Catholico** - *Ad catholici sacerdotii fastigium.* 20 dec. 1935	2 —	2,25	2,50
— Lettera Enciclica **Del Sacerdozio Cattolico**	2 —	2,25	2,50
— Lettre Encyclique **Du Sacerdoce Catholique**	2 —	2,25	2,50
— Carta Enciclica **Sobre el Sacerdocio Católico**	2 —	2,25	2,50
— Rundschreiben **Über das Katholische Priestertum**	2 —	2,25	2,50
— Encyclical Letter **On the Catholic Priesthood**	2 —	2,25	2,50
MISSA VOTIVA D. N. J. C. SUMMI ET AETERNI SACERDOTIS, quae loco conventualis de feria V Communi in choro suffici potest	0,40	0,60	0,70
PROPRIUM OFFICIORUM PRO CLERO ALMAE URBIS ejusque districtus (Ed. 1936)	15 —	16 —	16,50

Sac. ALAPHRIDUS OTTAVIANI, Philosophiae, Sacrae Theologiae ac Iuris utriusque Doctor olim Iuris publici ecclesiastici Professor in Pont. Inst. utriusque Iuris. **INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI.** Vol. I. **Ius publicum internum** (Ecclesiae constitutio socialis et potestas). Editio altera emendata et aucta, 1935. In-8°, pp. VIII-510 — 22 — 23,50 — 27 —

Vol. II. **Ius publicum externum**, pp. 540 (*di prossima pubblicazione*) — 28 — 29,50 — 33 —

MARTINUS JUGIE, A. A., Professore di Teologia Orientale del Pontificio Ateneo del Seminario Romano. **THEOPHANIS EPISCOPI NICAENI** († 1381). **Sermo in Sanctissimam Deiparam.** Textus inedituS graecus cum interpretatione latina, introductione et criticis animadversionibus, pp. XXXII-224 — 18 — 19,50 — 22 —

LIVARIO OLIGER, O. F. M., Professore di Agiografia del Pontificio Ateneo del Seminario Romano. **B. MARGHERITA COLONNA** (1280). **Le due vite scritte dal fratello Giovanni Colonna senatore di Roma e da Stefania monaca di S. Silvestro in Capite.** Testi inediti del secolo XIII, con undici tavole fuori testo, pp. XVI-240 — 25 — 26,50 — 29 —

PIO PASCHINI, Rettore Magnifico e Professore di Storia Ecclesiastica del Pontificio Ateneo del Seminario Romano. **LEONELLO CHIEREGATO, Nunzio d'Innocenzo VIII e di Alessandro VI.** Note e documenti, pp. 120 — 10 — 11 — 12 —

Opere del Padre MAURO DA LEONESSA, Cappuccino:

Grammatica analitica della lingua Tigray. Con prefazione del Padre G. Schmidt e con introduzione del Comm. C. Conti-Rossini (**Prefazione, Introduzione, Fonetica, Morfologia, Sintassi semplice, Sintassi delle proposizioni, Esercizi**). Volume di pp. XII-296 (cm. 18×25 1/2) carta ben satinata — 40 — 41,50 — 45 —

Verbi Tigray e loro flessione. 1935, pp. 8, in-4° piccolo, stampa rosso e nero in carta buona — 2 — 2,50 — 2,75

in cartoncino a mano — 3 — 3,50 — 3,75

Cronologia e Calendario Etiopico. In-8°, pp. 152 — 9 — 10 — 11 —

La Tavola Pasquale di Anatolio, pp. 40 — 6 — 6,40 — 6,50

S. Ippolito della Via Tiburtina. Studio storico critico, 1935 — 5 — 5,75 — 6 —

Santo Stefano Maggiore degli Abissini e le relazioni romano-etiopiche. In-8°, pp. XII-366 con una tavola fuori testo ed illustrazioni — 25 — 26,50 — 30 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722)